

Queensland

Ustawa o ujawnianiu informacji w interesie publicznym z 2010 r.

Ustawa nr 38 z 2010 r.

Queensland

Ustawa o ujawnieniu w interesie publicznym z 2010 r.

Spis treści

Dział 1 Przepisy wstępne.....	7
Rozdział 1 Wstęp.....	7
1. Skrócona nazwa ustawy.....	7
2. Wejście w życie ustawy.....	7
Rozdział 2 Główne cele ustawy.....	7
3. Główne cele ustawy.....	7
Rozdział 3 Wykładnia	7
4 Definicje pojęć ustawowych.....	7
5. Znaczenie pojęcia „podmiot właściwy”	7
6. Znaczenie pojęcia „podmiot sektora publicznego”	7
7. Znaczenie pojęcia „urzędnik publiczny”	8
8. Znaczenie pojęcia „dyrektor naczelny”	8
Rozdział 4 Obowiązki ustawy.....	9
9. Ustawa jest wiążąca dla wszystkich osób.....	9
10. Zastrzeżenie innych przepisów o ochronie.....	9
Dział 2 Ujawnienia informacji w interesie publicznym	9
Rozdział 1 Wykładnia	9
11. Znaczenie pojęcia „ujawnienie w interesie publicznym”	9
Rozdział 2 Ogólne ujawnienia informacji w interesie publicznym.....	9
Oddział 1 Informacje, które mogą być ujawnione i kto może ujawniać informacje	9
12. Ujawnienie informacji przez osobę	9

13. Ujawnienie informacji przez urzędnika publicznego	10
Oddział 2 Komu można ujawnić informacje	10
14. Kiedy członek Zgromadzenia Ustawodawczego jest podmiotem właściwym	10
15. Podmiot sektora publicznego jako podmiot właściwy w przypadku konkretnych powiązań.....	10
16. Prezes sądu itp. jest wyłącznym podmiotem właściwym	10
Oddział 3 W jaki sposób informacje mogą być ujawniane	11
17. W jaki sposób informacje mogą być ujawniane	11
Rozdział 3 Określone ujawnienia informacji w interesie publicznym – podmioty gospodarcze i spółki skarbu państwa	12
18. Ujawnienia dotyczące podmiotu gospodarczego.....	12
19. Ujawnienia dotyczące spółki skarbu państwa	12
Rozdział 4 Informacje ujawniane dziennikarzom w interesie publicznym	13
20. Kiedy informacje mogą być ujawnione dziennikarzowi	13
Rozdział 5 Przepisy różne	14
21. Postępowanie nieznaney osoby	14
22. Niedobrowolne ujawnienie	14
23. Ujawnienie podczas postępowania przed sądem lub trybunałem.....	14
24. Przeszłe, obecne lub przyszłe zdarzenie	14
25. Nieograniczona liczba ujawnień.....	14
Dział 3 Obowiązki podmiotów, którym mogą być ujawnione informacje.....	15
Rozdział 1 Przepisy wstępne	15
26. Definicje pojęć dla działu 3	15
27. Cel działu.....	15
Rozdział 2 Podmioty sektora publicznego.....	15
28. Uzasadnione procedury zajmowania się informacjami ujawnionymi w interesie publicznym	15
29. Dokumentacja dotycząca ujawnień	15
30. Kiedy działania nie są wymagane.....	16
31. Przekazanie ujawnionych informacji.....	16
32. Powiadomienie osoby, która ujawnia informacje lub podmiotu przekazującego.....	17
33. Ujawnione informacje przekazywane urzędowi kontroli	17
Rozdział 3 Członkowie Zgromadzenia Ustawodawczego.....	17
34. Przekazanie ujawnionych informacji.....	17
35. Zgromadzenie Ustawodawcze może wciąż zajmować się ujawnionymi informacjami	17
Dział 4 Ochrona.....	18
Rozdział 1 Przepisy ogólne	18
36. Zwolnienie z odpowiedzialności	18
37. Nieobowiązywanie klauzuli o zachowaniu poufności.....	18

38. Ochrona przed postępowaniem o zniesławienie.....	18
39. Odpowiedzialność za własne postępowanie.....	18
40. Działanie odwetowe i przyczyny wszczęcia działania odwetowego.....	18
41. Przepięstwo podjęcia działań odwetowych.....	19
42. Prawo do odszkodowania i zadośćuczynienia za działania odwetowe.....	19
43. Odpowiedzialność podmiotu sektora publicznego za cudze czyny.....	19
44. Skarga złożona na podstawie Ustawy o przeciwdziałaniu dyskryminacji z 1991 r.....	19
45. Nieuniemożliwianie podejmowania uzasadnionych działań zarządczych.....	20
Rozdział 2 Działania administracyjne.....	20
46. Prawo urzędnika publicznego do odwołania lub sprawdzenia.....	20
47. Przeniesienie pracownika służb publicznych.....	20
Rozdział 3 Nakazy i zakazy.....	21
48. Prawo do odwołania się do komisji przemysłowej.....	21
49. Prawo do odwołania się do Sądu Najwyższego.....	21
50. Brak prawa do wystąpienia o wydanie zakazu, jeżeli skarga składana jest na podstawie Ustawy o przeciwdziałaniu dyskryminacji z 1991 r.....	22
51. Podstawa zakazu.....	22
52. Nakaz może wymagać podjęcia określonego działania.....	22
53. Dowód.....	22
54. Zakaz lub nakaz tymczasowy.....	23
55. Ograniczenia dotyczące wniosku.....	23
56. Zobowiązanie dotyczące odszkodowania i kosztów.....	23
Dział 5 Urząd kontroli.....	23
57. Definicje pojęć dla działu 5.....	23
58. Co jest urzędem kontroli.....	23
59. Główne funkcje.....	23
60. Standardy.....	24
61. Raport roczny.....	24
62. Kontrola ustawy.....	25
63. Zastosowanie niniejszego działu do Komisji ds. Przepięstw i Wykroczeń oraz rzecznika praw obywatelskich.....	25
Dział 6 Przepisy różne.....	25
64. Ochrona przed odpowiedzialnością.....	25
65. Zachowanie poufności.....	26
66. Informacje nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd.....	27
67. Wykroczenie służbowe w wyniku naruszenia ustawy.....	27
68. Ogólne postępowanie w przypadku przepięstw.....	27

69. Postępowanie w przypadku przestępstw ściganych z oskarżenia publicznego	27
70. Zmiana na postępowanie przygotowawcze podczas postępowania uproszczonego.....	28
71. Prawo do uchwalania przepisów	28
Dział 7 Uchylenie	28
72. Uchylenie.....	28
Dział 8 Przepisy przejściowe dla Ustawy o ujawnieniu informacji w interesie publicznym z 2010 r.	28
73. Definicje pojęć dla działu 8	28
74. Ujawnienie informacji na podstawie uchylonej ustawy	29
75. Odpowiedzialność pracowników za cudze czyny	29
76. Skarga składana na podstawie Ustawy o przeciwdziałaniu dyskryminacji z 1991 r.	29
77. Poufność informacji.....	29
Dział 9 Zmiany przepisów.....	29
78. Przepisy zmienione w dziale 3	29
Załącznik 1 Dyrektorzy naczelni	30
Załącznik 2 Przestępstwa lub naruszenia prawa zagrażające środowisku naturalnemu	31
Załącznik 3 Zmiany do ustaw.....	33
Ustawa o mieście Brisbane z 2010 r.....	33
Ustawa o bezpieczeństwie i higienie pracy w górnictwie z 1999 r.	33
Ustawa o Służbie Więziennej z 2006 r.	33
Ustawa o materiałach wybuchowych z 1999 r.	33
Ustawa o stosunkach przemysłowych z 1999 r.	33
Ustawa o prywatności informacji z 2009 r.	33
Ustawa o samorządzie lokalnym z 2009 r.	34
Ustawa o bezpieczeństwie i zdrowiu w górnictwie i górnictwie odkrywkowym z 1999 r.....	34
Ustawa o ropie naftowej i gazie (produkcja i bezpieczeństwo) z 2004 r.....	34
Ustawa o etyce w sektorze publicznym z 1994 r.	34
Ustawa o służbie publicznej z 2008 r.	34
Ustawa o służbie publicznej z 2008 r.	34
Ustawa o prawie do informacji z 2009 r.....	35
Ustawa o transporcie (zanieczyszczenia morskie) z 1995 r.....	35
Ustawa o transporcie (bezpieczeństwo na morzu) z 1994 r.....	35
Ustawa o rehabilitacji i odszkodowaniu dla pracowników z 2003 r.	35
Załącznik 4 Definicje pojęć ustawowych	36

Ustawa o ujawnieniu informacji w interesie publicznym z 2010 r.

Ustawa nr 38 z 2010 r.

Niniejsza ustawa pomaga ujawnić w interesie publicznym informacje o bezprawnych działaniach mających miejsce w sektorze publicznym, chroni osoby ujawniające takie informacje oraz wprowadza nieznaczne zmiany lub zmiany do ustaw wymienionych w Załączniku nr 3.

[Uchwalono w dniu 20 września 2010 r.]

Parlament stanu Queensland niniejszych uchwala, co następuje:

Dział 1 Przepisy wstępne

Rozdział 1 Wstęp

1. Skrócona nazwa ustawy

Niniejsza ustawa może być w dalszej części nazywana „Ustawą o ujawnieniu informacji w interesie publicznym z 2010 r.”

2. Wejście w życie ustawy

Niniejsza ustawa wchodzi w życie w dniu podanym w obwieszczeniu.

Rozdział 2 Główne cele ustawy

3. Główne cele ustawy

Głównymi celami niniejszej ustawy jest:

- a) promowanie interesu publicznego poprzez ułatwianie pracownikom ujawniania w interesie publicznym działań bezprawnych w administracji publicznej; oraz
- b) zapewnienie, że informacje ujawnione w interesie publicznym zostaną prawidłowo ocenione i – jeżeli będzie to konieczne – zbadane i wykorzystane; oraz
- c) zapewnienie, że interesy osób, które są przedmiotem informacji ujawnionych w interesie publicznym, zostaną odpowiednio rozważone; oraz
- d) zapewnienie osobom ujawniającym informacje w interesie publicznym ochrony przed działaniami odwetowymi.

Rozdział 3 Wykładnia

4 Definicje pojęć ustawowych

W załączniku nr 4 zdefiniowano poszczególne pojęcia występujące w niniejszej ustawie.

5. Znaczenie pojęcia „podmiot właściwy”

Pojęcie „**podmiot właściwy**” oznacza:

- a) podmiot sektora publicznego; lub
- b) członka Zgromadzenia Ustawodawczego.

6. Znaczenie pojęcia „podmiot sektora publicznego”

(1) Pojęcie „**podmiot sektora publicznego**” oznacza jeden z poniższych podmiotów:

- a) komisję Zgromadzenia Ustawodawczego, bez względu, czy jest to komisja ustawodawcza, czy nie,
- b) Kancelarię Parlamentu,
- c) sąd lub trybunał,
- d) biuro administracyjne działające przy sądzie lub trybunale,
- e) Radę Wykonawczą,
- f) Służby,

Uwaga:

Do służb zaliczamy:

- Pogotowie Ratunkowe stanu Queensland
- Straż Pożarną stanu Queensland
- Policję stanu Queensland

- g) samorząd lokalny,
- h) uniwersytet, college uniwersytecki, uczelnię TAFE lub uczelnię państwową TAFE,
- i) uczelnię rolniczą,
- j) podmiot założony na podstawie ustawy lub decyzji rządu stanowego lub samorządu lokalnego na potrzeby publiczne, rządu stanowego lub samorządu lokalnego,
- k) podmiot wspierany ze środków publicznych na podstawie dowolnego przepisu prawa.

(2) Jednakże podmiotami sektora publicznego nie są:

- a) podmiot gospodarczy, inny niż podmiot wyraźnie określony w niniejszej ustawie,
- b) spółka skarbu państwa, inna niż spółka wyraźnie określona w niniejszej ustawie,
- c) poniższe podmioty określone w Ustawie o szkolnictwie (przepisy ogólne) z 2006 r.
 - i) komisja doradcza,
 - ii) międzynarodowa instytucja edukacyjna,
 - iii) szkoła niepubliczna,
 - iv) stowarzyszenie rodziców i obywateli,
- d) Ponadto państwowa instytucja edukacyjna lub rada szkolna jest częścią, które podlegają Ustawie o szkolnictwie (przepisy ogólne) z 2006 r.

Uwaga:

Należy również się zapoznać z art. 273(5) Ustawy o Służbie Więziennej z 2006 r.

7. Znaczenie pojęcia „urzędnik publiczny”

(1) Pojęcie „**urzędnik publiczny**” podmiotu sektora publicznego oznacza pracownika, członka lub pracownika zajmującego stanowisko kierownicze w tym podmiocie.

(2) Ponadto:

- a) Minister kierujący dowolnym ministerstwem jest urzędnikiem publicznym tego ministerstwa; oraz
- b) członek rady szkolnej jest urzędnikiem publicznym wydziału, któremu taka rada szkolna podlega zgodnie z Ustawą o szkolnictwie (przepisy ogólne) z 2006 r.; oraz
- c) pracownik ministerstwa zatrudniony w biurze ministra jest urzędnikiem publicznym każdego ministerstwa kierowanego przez Ministra; oraz
- d) pracownik ministerstwa zatrudniony w biurze wiceministra jest urzędnikiem publicznym każdego ministerstwa, za które wiceminister ponosi odpowiedzialność w ramach pełnionych funkcji.

Uwaga:

Zgodnie z art. 25 Konstytucji stanu Queensland z 2001 r., wiceminister pełni funkcje określone przez Premiera.

(3) W niniejszym artykule:

Pojęcie „**pracownik ministerstwa**” oznacza osobę zatrudnioną w biurze Ministra na podstawie Ustawy o pracownikach ministerstw i innych osobach piastujących urząd z 2010 r.

Pojęcie „**wiceminister**” oznacza członka Zgromadzenia Ustawodawczego mianowanego na stanowisko Wiceministra na podstawie art. 24 Konstytucji stanu Queensland z 2001 r.

8. Znaczenie pojęcia „dyrektor naczelny”

(1) Pojęcie „**dyrektor naczelny**” podmiotu sektora publicznego oznacza - jeżeli podmiot jest wymieniony w załączniku nr 1 – osobę wymienioną w tymże załączniku jako dyrektora naczelnego podmiotu.

(2) Przepis może wskazywać osobę, którą należy traktować jako dyrektora naczelnego określonego podmiotu sektora publicznego w odniesieniu do wszystkich lub poszczególnych informacji ujawnionych w interesie publicznym.

- (3) Zgodnie z ust. (2) przepis może nie wskazywać dyrektora naczelnego podmiotu sektora publicznego wymienionego w załączniku nr 1, innego niż będącego częścią ministerstwa.

Rozdział 4 Obowiązanie ustawy

9. Ustawa jest wiążąca dla wszystkich osób

Niniejsza ustawa jest wiążąca dla wszystkich osób, w tym dla rządu stanowego.

10. Zastrzeżenie innych przepisów o ochronie

- (1) Niniejsza ustawa nie ogranicza ochrony wynikającej z innych przepisów prawa, którą objęta jest osoba dokonująca ujawnienia ani nie ma wpływu na inne środki prawne przysługujące takiej osobie.
- (2) W przypadku niezgodności między niniejszą ustawą a innymi przepisami prawa wymienionymi w ust. (1), takie inne przepisy prawa obowiązują w zakresie takiej niezgodności.

Dział 2 Ujawnienia informacji w interesie publicznym

Rozdział 1 Wykładnia

11. Znaczenie pojęcia „ujawnienie w interesie publicznym”

Pojęcie „ujawnienie w interesie publicznym” oznacza ujawnienie określone w niniejszym dziale i oznacza wszelkie informacje przekazane przez ujawniającego oraz jego pomoc udzieloną stosownemu podmiotowi, któremu takie informacje są ujawniane.

Uwaga:

Przepisy niniejszego działu określają wymogi dotyczące informacji, które mogą być ujawnione, osób, które mogą je ujawniać, osób, którym mogą być ujawniane, oraz sposobu ich ujawniania.

Rozdział 2 Ogólne ujawnienia informacji w interesie publicznym

Oddział 1 Informacje, które mogą być ujawnione i kto może ujawniać informacje

12. Ujawnienie informacji przez osobę

- (1) Przepisy niniejszego artykułu stosuje się, jeżeli dowolna osoba, niezależnie od tego, czy jest urzędnikiem publicznym, czy nie, posiada informacje o:
- (a) istotnym i konkretnym zagrożeniu dla zdrowia lub bezpieczeństwa osoby niepełnosprawnej; lub
 - (b) popełnieniu przestępstwa w wyniku naruszenia dowolnego postanowienia wymienionego w załączniku nr 2, jeżeli takie popełnienie przestępstwa stanowi lub stanowiłoby istotne i konkretne zagrożenie dla środowiska; lub
 - (c) naruszeniu warunku obowiązującego na podstawie dowolnego postanowienia wymienionego w załączniku nr 2, jeżeli takie naruszenie stanowi lub stanowiłoby istotne i szczególne zagrożenie dla środowiska; lub
 - (d) postępowaniu innej osoby, które mogłoby zostać uznane za działanie odwetowe, jeżeli zostałyby udowodnione.
- (2) Osoba może ujawnić informacje stosownemu podmiotowi na podstawie art. 17.
- (3) W rozumieniu ust. (1) osoba posiada informacje o postępowaniu innej osoby lub o innej sprawie, jeżeli:
- (a) taka osoba jest szczerze przekonana, mając ku temu uzasadnione podstawy, że takie informacje ujawnią postępowanie lub inną sprawę; lub
 - (b) takie informacje ujawnią postępowanie lub inną sprawę, niezależnie od tego, czy taka osoba jest szczerze przekonana, że informacje ujawnią takie postępowanie lub inną sprawę.

13. Ujawnienie informacji przez urzędnika publicznego

(1) Przepisy niniejszego artykułu stosuje się, jeżeli osoba, która jest urzędnikiem publicznym, posiada informacje o:

- a) postępowaniu innej osoby, które mogłoby zostać uznane, jeżeli zostałyby to udowodnione, za:
 - i) wykroczenie służbowe; lub
 - ii) niewłaściwe zarządzanie, które w sposób istotny i konkretny negatywnie wpływa na interesy osoby; lub
 - b) znacznym sprzeniewierzeniu środków publicznych (innym niż rzekome sprzeniewierzenie wynikające ze zwykłej niezgodności z polityką, która może być prawidłowo przyjęta, w zakresie sum pieniężnych, celów i założeń wydatków); lub
 - c) znacznym i konkretnym zagrożeniu dla zdrowia lub bezpieczeństwa publicznego; lub
 - d) znacznym i konkretnym zagrożeniu dla środowiska naturalnego.
- (2) Osoba może ujawnić informacje stosownemu podmiotowi na podstawie art. 17.
- (3) W rozumieniu ust. (1) osoba posiada informacje o postępowaniu innej osoby lub o innej sprawie, jeżeli:
- (a) taka osoba jest szczerze przekonana, mając ku temu uzasadnione podstawy, że takie informacje ujawnią postępowanie lub inną sprawę; lub
 - (b) takie informacje ujawnią postępowanie lub inną sprawę, niezależnie od tego, czy taka osoba słusznie uważa, że informacje ujawnią takie postępowanie lub inną sprawę.

Oddział 2 Komu można ujawnić informacje

14. Kiedy członek Zgromadzenia Ustawodawczego jest podmiotem właściwym

- (1) Członek Zgromadzenia Ustawodawczego jest podmiotem właściwym, któremu osoba może ujawnić informacje zgodnie z art. 12 lub 13.
- (2) Jednakże ust. (1) nie stosuje się do ujawnienia, jeżeli informacje, które są przedmiotem takiego ujawnienia, dotyczą urzędnika sądowego.

15. Podmiot sektora publicznego jako podmiot właściwy w przypadku konkretnych powiązań

- (1) Podmiot sektora publicznego jest podmiotem właściwym, któremu osoba może ujawnić informacje zgodnie z art. 12 lub 13, jeżeli:
- a) informacje będące przedmiotem takiego ujawnienia dotyczą:
 - i) postępowania podmiotu lub jednego z jego urzędników publicznych; lub
 - ii) dowolnej sprawy, którą podmiot ma prawo sprawdzić lub zarządzić; lub
 - iii) postępowania innej osoby, które mogłoby zostać uznane, jeżeli zostałyby udowodnione, za działanie odwetowe związane z wcześniejszym ujawnieniem informacji podmiotowi właściwemu przez taką osobę; lub
 - b) taka osoba jest szczerze przekonana, że takie ujawnione informacje dotyczą sprawy wymienionej w lit. (a).
- (2) Jednakże ust. (1) nie stosuje się do ujawnienia, jeżeli informacje, które są przedmiotem takiego ujawnienia, dotyczą urzędnika sądowego.

16. Prezes sądu itp. jest wyłącznym podmiotem właściwym

- (1) Przepis niniejszego ustępu stosuje się do ujawnienia informacji o urzędniku sądowym, niebędącego ujawnieniem dokonany na podstawie art. 23.
- (2) Informacje o urzędniku sądowym, które mogłoby zostać uznane – jeżeli zostałyby udowodnione – za wykroczenie służbowe lub działanie odwetowe związane z wcześniejszym ujawnieniem dokonany na podstawie niniejszej ustawy, mogą być ujawnione wyłącznie:
- a) prezesowi właściwego sądu lub trybunału; lub
 - b) Komisji ds. Przepięstw i Wykroczeń.

- (3) Inne informacje dotyczące urzędnika sądowego mogą być ujawnione wyłącznie prezesowi właściwego sądu lub trybunału.
- (4) Prezes właściwego sądu lub trybunału może otrzymać informacje ujawnione w interesie publicznym tylko, jeżeli takie ujawnione informacje dotyczą postępowania innego urzędnika sądu lub trybunału.
- (5) Prezes sądu lub trybunału może skierować informacje, które zostały mu ujawnione w interesie publicznym i które dotyczą postępowania innego urzędnika sądowego, do podmiotu właściwego będącego podmiotem sektora publicznego.
- (6) Przepisy art. 31(2) do (5) stosuje się do informacji przekazanych na podstawie ust. (5), tak jakby prezes sądu lub trybunału był podmiotem sektora publicznego.
- (7) W niniejszym artykule:
- Pojęcie „**ujawnienie informacji o urzędniku sądowym**” oznacza ujawnienie, w wyniku którego ujawnione informacje dotyczą postępowania urzędnika sądowego.
- Pojęcie „**sąd lub trybunał właściwy**” - w odniesieniu do urzędnika sądowego - oznacza sąd lub trybunał, którego urzędnik sądowy jest członkiem lub do którego urzędnik sądowy jest przypisany.

Oddział 3 W jaki sposób informacje mogą być ujawniane

17. W jaki sposób informacje mogą być ujawniane

- (1) Osoba może ujawnić informacje podmiotowi właściwemu w dowolny sposób, w tym anonimowo.
- (2) Jednakże jeżeli podmiot właściwy stosuje uzasadnioną procedurę ujawniania podmiotowi właściwemu informacji w interesie publicznym, wówczas taka osoba musi skorzystać z takiej procedury.
- (3) Z zastrzeżeniem ust. (2), jeżeli podmiot właściwy jest podmiotem sektora publicznego, osoba może ujawnić informacje:
- a) dyrektorowi naczelnemu takiego podmiotu; lub
 - b) w przypadku podmiotu sektora publicznego będącego ministerstwem – ministrowi kierującemu takim ministerstwem; lub
 - c) jeżeli podmiot właściwy, który jest podmiotem sektora publicznego, ma organy kierownicze – członkowi jego podmiotów kierowniczych; lub
 - d) jeżeli osoba jest urzędnikiem takiego podmiotu – innej osobie, która bezpośrednio lub pośrednio nadzoruje lub kieruje taką osobą; lub
 - e) urzędnik podmiotu, który jest odpowiedzialny za otrzymywanie lub podejmowanie działań związanych z danym rodzajem ujawnionych informacji.
- Przykłady urzędników dla lit. (e):*
1. urzędnik jednostki standardów etycznych podmiotu, jeżeli informacje ujawniane są na podstawie art. 13(1)(a)(i)
 2. urzędnik ds. zdrowia lub urzędnik ds. środowiska ministerstwa, które jest ustawowo lub administracyjnie zobowiązane do zbadania sprawy wymienionej w art. 12(1)(a), (b) lub (c) lub art. 13(1)(c) lub (d).
 3. urzędnik podmiotu odpowiedzialnego za zarządzanie zasobami ludzkimi, jeżeli informacje ujawniane są w interesie publicznym na podstawie art. 12(1)(d) i takie ujawnienie może mieć negatywny wpływ na karierę zawodową pracownika podmiotu.
- (4) Niniejsza ustawa nie ma wpływu na procedurę, która jest wymagana na podstawie innej ustawy i dotyczy ujawniania tego typu informacji.
- (5) Jeżeli informacje ujawniane w interesie publicznym zostaną prawidłowo przekazane podmiotowi właściwemu, wówczas uznaje się, że podmiot właściwy otrzymał takie ujawnione informacje na potrzeby niniejszej ustawy.

Rozdział 3 Określone ujawnienia informacji w interesie publicznym – podmioty gospodarcze i spółki skarbu państwa

18. Ujawnienia dotyczące podmiotu gospodarczego

- (1) Przepisy niniejszego artykułu stosuje się, jeżeli osoba będąca pracownikiem podmiotu gospodarczego posiada informacje o:
- a) postępowaniu podmiotu gospodarczego lub innego pracownika podmiotu gospodarczego, które mogłyby zostać uznane, jeżeli zostałyby to udowodnione, za:
 - i) niewłaściwe zarządzanie, które w sposób istotny i konkretny negatywnie wpływa na interesy osoby; lub
 - ii) znaczne sprzeniewierzenie środków publicznych (inne niż rzekome sprzeniewierzenie wynikające ze zwykłej niezgodności z polityką, która może być prawidłowo przyjęta, w zakresie sum pieniężnych, celów i założeń wydatków); lub
 - iii) znaczne i konkretne zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa publicznego; lub
 - iv) znaczne i konkretne zagrożenie dla środowiska naturalnego; lub
 - b) postępowaniu innego pracownika podmiotu gospodarczego, które mogłyby zostać uznane za wykroczenie służbowe, jeżeli zostałyby udowodnione; lub
 - c) postępowaniu innej osoby, które mogłyby zostać uznane – jeżeli zostałyby udowodnione – za działania odwetowe związane z poprzednim ujawnieniem informacji przez pracownika podmiotowi gospodarczemu lub Komisji ds. Przepisów i Wykroczeń.
- (2) Pracownik może ujawnić informacje podmiotowi gospodarczemu.
- (3) Ponadto jeżeli informacje dotyczą postępowania wymienionego w ust. (1)(b) lub (c), pracownik może ujawnić takie informacje Komisji ds. Przepisów i Wykroczeń.
- (4) W rozumieniu ust. (1) pracownik posiada informacje o postępowaniu osoby, jeżeli:
- (a) taki pracownik jest szczerze przekonany, mając ku temu uzasadnione podstawy, że takie informacje ujawnią postępowanie lub inną sprawę; lub
 - (b) takie informacje ujawnią postępowanie, niezależnie od tego, czy taka osoba jest szczerze przekonana, że informacje ujawnią takie postępowanie.
- (5) Na podstawie niniejszego artykułu pracownik może ujawnić informacje w dowolny sposób, w tym anonimowo.
- (6) Jednakże w przypadku ujawnienia informacji podmiotowi gospodarczemu, jeżeli podmiot gospodarczy stosuje uzasadnioną procedurę ujawniania podmiotowi gospodarczemu informacji w interesie publicznym, wówczas taki pracownik musi skorzystać z takiej procedury.
- (7) Niniejsza ustawa nie ma wpływu na procedurę, która jest wymagana na podstawie innej ustawy i dotyczy ujawniania tego typu informacji.
- (8) Jeżeli informacje ujawniane w interesie publicznym zostaną prawidłowo przekazane podmiotowi gospodarczemu, wówczas uznaje się, że podmiot gospodarczy otrzymał takie ujawnione informacje na potrzeby niniejszej ustawy.
- (9) Przepisów niniejszego artykułu nie stosuje się do:
- a) ujawnienia informacji w interesie publicznym przez osobę na podstawie art. 12; lub
 - b) złożenia skargi do Komisji ds. Przepisów i Wykroczeń na podstawie Ustawy o przestępstwach i wykroczeniach z 2001 r.
- (10) Przepisów niniejszego artykułu nie stosuje się do przekazania na podstawie art. 31:
- a) z podmiotu gospodarczego do podmiotu sektora publicznego informacji ujawnionych w interesie publicznym podmiotowi gospodarczemu na podstawie niniejszego artykułu; lub
 - b) z podmiotu sektora publicznego do podmiotu gospodarczego informacji ujawnionych w interesie publicznym podmiotowi sektora publicznego na podstawie niniejszego art. 15.

19. Ujawnienia dotyczące spółki skarbu państwa

- (1) Przepisy niniejszego artykułu stosuje się, jeżeli pracownik spółki skarbu państwa posiada informacje o:

- a) postępowaniu innego pracownika spółki skarbu państwa, które mogłoby zostać uznane za wykroczenie służbowe, jeżeli zostałyby udowodnione; lub
 - b) postępowaniu innej osoby, które mogłoby zostać uznane – jeżeli zostałyby udowodnione – za działania odwetowe związane z wcześniejszym ujawnieniem informacji przez pracownika spółce skarbu państwa lub Komisji ds. Przepędstw i Wykroczeń.
- (2) Pracownik może ujawnić informacje spółce skarbu państwa lub Komisji ds. Przepędstw i Wykroczeń.
- (3) W rozumieniu ust. (1) pracownik posiada informacje o postępowaniu osoby, jeżeli:
- (a) taki pracownik jest szczerze przekonany, mając ku temu uzasadnione podstawy, że takie informacje ujawnią postępowanie lub inną sprawę; lub
 - (b) takie informacje ujawnią postępowanie, niezależnie od tego, czy taka osoba jest szczerze przekonana, że informacje ujawnią takie postępowanie.
- (4) Na podstawie niniejszego artykułu pracownik może ujawnić informacje w dowolny sposób, w tym anonimowo.
- (5) Jednakże w przypadku ujawnienia informacji spółce skarbu państwa, jeżeli spółka skarbu państwa stosuje uzasadnioną procedurę ujawniania informacji w interesie publicznym, wówczas taki pracownik musi skorzystać z takiej procedury.
- (6) Niniejsza ustawa nie ma wpływu na procedurę, która jest wymagana na podstawie innej ustawy i dotyczy ujawniania tego typu ujawnianych informacji.
- (7) Jeżeli informacje ujawniane w interesie publicznym zostaną prawidłowo przekazane spółce skarbu państwa, wówczas uznaje się, że spółka skarbu państwa otrzymała takie ujawnione informacje na potrzeby niniejszej ustawy.
- (8) Przepisów niniejszego artykułu nie stosuje się do:
- a) ujawnienia informacji w interesie publicznym przez osobę na podstawie art. 12; lub
 - b) złożenia skargi do Komisji ds. Przepędstw i Wykroczeń na podstawie Ustawy o przestępstwach i wykroczeniach z 2001 r.
- (9) Przepisów niniejszego artykułu nie stosuje się do przekazania na podstawie art. 31:
- c) ze spółki skarbu państwa do podmiotu sektora publicznego informacji ujawnionych w interesie publicznym spółce skarbu państwa na podstawie niniejszego artykułu; lub
 - d) z podmiotu sektora publicznego do spółki skarbu państwa informacji ujawnionych w interesie publicznym podmiotowi sektora publicznego na podstawie niniejszego artykułu 15.

Rozdział 4 Informacje ujawniane dziennikarzom w interesie publicznym

20. Kiedy informacje mogą być ujawnione dziennikarzowi

- (1) Przepisy niniejszego artykułu stosuje się, jeżeli:
- a) osoba ujawniła informacje w interesie publicznym na podstawie niniejszego działu; oraz
 - b) podmiot, któremu ujawniono informacje lub - jeżeli ujawnione informacje zostały przekazane na podstawie art. 31 lub art. 34 - podmiot, któremu ujawnione informacje zostały przekazane:
 - i) podjął decyzję o niebadaniu lub niezajmowaniu się takim ujawnieniem; lub
 - ii) zbadał ujawnione informacje, ale nie zalecił podjęcia żadnych działań związanych z takimi ujawnionymi informacjami; lub
 - iii) w terminie 6 miesięcy od dnia ujawnienia informacji nie powiadomił osoby ujawniającej, czy zbadał lub zajął się takimi ujawnionymi informacjami.
- (2) Osoba może ujawnić dziennikarzowi znaczną ilość tych samych informacji, które zostały ujawnione w interesie publicznym zgodnie z ust. (1)(a).
- (3) W celu uniknięcia wątpliwości, niniejszym uznaje się, że:
- a) ujawnienie informacji dziennikarzowi na podstawie niniejszego artykułu jest ujawnieniem w interesie publicznym; oraz

- b) dziennikarz, któremu informacje są ujawniane na podstawie niniejszego artykułu, nie jest właściwą osobą do celów określonych w art. 64; oraz
 - c) dziennikarz, któremu informacje są ujawniane na podstawie niniejszego artykułu, nie zdobywa takich informacji dla celów określonych w art. 65, z powodu swojego zaangażowania w stosowanie niniejszej ustawy.
- (4) W niniejszym artykule:
Pojęcie „dziennikarz” oznacza osobę zajmującą się pisaniem lub redagowaniem materiałów przeznaczonych do publikacji w mediach drukowanych lub elektronicznych.

Rozdział 5 Przepisy różne

21. Postępowanie nieznaney osoby

Osoba może ujawnić informacje w interesie publicznym, niezależnie od tego, czy taka osoba jest w stanie zidentyfikować konkretną osobę, której dotyczą ujawniane informacje.

22. Niedobrowolne ujawnienie

Osoba może ujawnić informacje w interesie publicznym, nawet jeżeli robi to na podstawie wymogu prawnego.

23. Ujawnienie podczas postępowania przed sądem lub trybunałem

- (1) Przepisy niniejszego artykułu stosuje się, jeżeli osoba:
- a) posiada informacje, które może ujawnić w interesie publicznym podmiotowi właściwemu; oraz
 - b) ujawnia informacje sądowi lub trybunałowi w postępowaniu, w którym takie informacje są odpowiednie i dopuszczalne.
- (2) Ujawnienie uznawane jest za ujawnienie informacji w interesie publicznym informacji sądowi lub trybunałowi będącemu podmiotem właściwym na podstawie art. 15(1)(a)(ii).
- (3) Sąd lub trybunał może przekazać ujawnione informacje innemu podmiotowi właściwemu.
- (4) Przepisy artykułu 31(2) do (5) stosuje się do przekazania na podstawie ust. (3), tak jakby sąd lub trybunał był podmiotem sektora publicznego.
- (5) Pomimo że sąd lub trybunał jest traktowany jako podmiot sektora publicznego na podstawie niniejszej ustawy i w związku z tym może być podmiotem właściwym do otrzymywania informacji ujawnionych w interesie publicznym na podstawie art. 15(1)(a)(ii), nie daje to osobie prawa do wszczynania postępowania przed sądem lub trybunałem, jeżeli takie prawo nie wynika z niniejszej ustawy.

24. Przeszłe, obecne lub przyszłe zdarzenie

Osoba może ujawnić w interesie publicznym informacje o:

- a) zdarzeniach, które wydarzyły się lub mogły się wydarzyć w przeszłości przed lub po wejściu w życie niniejszej ustawy; lub
- b) zdarzeniach, które mają miejsce lub mogą mieć miejsce obecnie; lub
- c) zdarzeniach, które się wydarzą lub mogą się wydarzyć w przyszłości.

25. Nieograniczona liczba ujawnień

Fakt, że osoba może ujawnić informacje w interesie publicznym na podstawie określonego przepisu niniejszej ustawy nie oznacza, że taka osoba nie może ujawnić informacji temu samemu lub innemu podmiotowi właściwemu na podstawie innego przepisu niniejszej ustawy.

Dział 3 Obowiązki podmiotów, którym mogą być ujawnione informacje

Rozdział 1 Przepisy wstępne

26. Definicje pojęć dla działu 3

W niniejszym dziale:

Pojęcie „**podmiot sektora publicznego**” oznacza:

- a) podmiot gospodarczy; oraz
- b) spółkę skarbu państwa.

27. Cel działu

Niniejszy dział określa obowiązki:

- a) podmiotu sektora publicznego, któremu mogą być ujawnione informacje w interesie publicznym; oraz
- b) członka Zgromadzenia Ustawodawczego, któremu mogą być ujawnione informacje w interesie publicznym.

Rozdział 2 Podmioty sektora publicznego

28. Uzasadnione procedury zajmowania się informacjami ujawnionymi w interesie publicznym

(1) Dyrektor naczelny podmiotu sektora publicznego zobowiązany jest ustanowić uzasadnione procedury, które zagwarantują, że:

- a) urzędnicy publiczni podmiotu, którzy ujawniają informacje w interesie publicznym otrzymują stosowną pomoc; oraz
- b) informacje ujawnione podmiotowi w interesie publicznym zostaną prawidłowo ocenione oraz – w razie konieczności – prawidłowo zbadane i wykorzystane; oraz
- c) podjęte zostaną odpowiednie działania dotyczące jakiegokolwiek bezprawnego działania ujawnionego w interesie publicznym takiemu podmiotowi;
- d) zostanie opracowany i wdrożony program zarządzania, który dotyczy ujawniania podmiotowi informacji w interesie publicznym i jest zgodny z dowolnym standardem przygotowanym na podstawie art. 60;
- e) urzędnicy publiczni podmiotu otrzymają propozycję ochrony przed działaniami odwetowymi podejmowanym przez podmiot lub innych urzędników publicznych podmiotu.

(2) Dyrektor naczelny podmiotu sektora publicznego musi zagwarantować, że procedury zostaną niezwłocznie zamieszczone po ich przygotowaniu na stronie internetowej, która jest utrzymywana przez podmiot sektora publicznego i jest powszechnie dostępna.

29. Dokumentacja dotycząca ujawnień

(1) Dyrektor naczelny podmiotu sektora publicznego, któremu ujawniono informacje w interesie publicznym, zobowiązany jest sporządzać odpowiednią dokumentację dotyczącą ujawniania zawierającą:

- a) imię i nazwisko osoby ujawniającej informacje, jeżeli jest znane; oraz
- b) ujawnione informacje; oraz
- c) wszelkie działania podjęte w związku z takim ujawnieniem; oraz
- d) wszelkie informacje wymagane na podstawie standardu określonego w art. 60.

- (2) Dyrektor naczelny podmiotu sektora publicznego, któremu przekazano informacje ujawnione w interesie publicznym na podstawie art. 31 lub 34, zobowiązany jest sporządzić odpowiednią dokumentację dotyczącą ujawniania zawierającą:
- imię i nazwisko osoby ujawniającej informacje, jeżeli jest znane; oraz
 - ujawnione informacje; oraz
 - nazwę podmiotu sektora publicznego lub imię i nazwisko członka Zgromadzenia Ustawodawczego, który przekazał takie informacje; oraz
 - wszelkie działania podjęte w związku z takim ujawnieniem; oraz
 - wszelkie informacje wymagane na podstawie standardu określonego w art. 60.

(3) W niniejszym artykule:

Pojęcie „**ujawnienie w interesie publicznym**” oznacza domniemane ujawnienie w interesie publicznym.

Pojęcie „**podmiot sektora publicznego**” nie oznacza:

- sądu lub trybunału; lub
- Rady Wykonawczej.

30. Kiedy działania nie są wymagane

- (1) Podmiot sektora publicznego może podjąć decyzję o niebadaniu lub niezajmowaniu się informacjami ujawnionymi w interesie publicznym, jeżeli:
- ujawnione informacje zostały już zbadane lub rozpatrzone przy pomocy innego właściwego procesu; lub
 - podmiot zasadnie uważa, że ujawnione informacje powinny zostać rozpatrzone przy pomocy innego właściwego procesu; lub
 - wiek ujawnionych informacji sprawia, że nie nadają się one do zbadania; lub
 - podmiot zasadnie uważa, że ujawnione informacje nie są na tyle istotne, aby nakazać ich zbadanie oraz że zajmowanie się ujawnionymi informacjami znacząco i bezzasadnie wykorzystuje środki, których podmiot używa do pełnienia swoich funkcji; oraz
 - inny podmiot, który jest właściwy rzeczowo do zbadania ujawnionych informacji, powiadomił podmiot, że takie ujawnione informacje nie są sprawdzane.
- (2) Jeżeli podmiot podejmie decyzję o niesprawdzaniu lub niezajmowaniu się informacjami ujawnionymi w interesie publicznym na podstawie ust. (1), taki podmiot musi przekazać na piśmie osobie dokonującej ujawnienia powody swojej decyzji.
- (3) Osoba, która otrzyma na piśmie powody decyzji podjętej przez podmiot na podstawie ust. (2), może wystąpić do dyrektora naczelnego podmiotu o skontrolowanie decyzji w terminie 28 dni od dnia otrzymania takich powodów na piśmie.

31. Przekazanie ujawnionych informacji

- (1) Podmiot sektora publicznego, któremu ujawniono informacje w interesie publicznym na podstawie art. 15 lub któremu przekazano takie informacje na podstawie art. 34, może przekazać takie informacje innemu podmiotowi sektora publicznego („**podmiot otrzymujący**”), jeżeli przekazane informacje dotyczą:
- postępowania podmiotu otrzymującego lub urzędnika publicznego podmiotu otrzymującego; lub
 - postępowania podmiotu (w tym jego samego) lub innej sprawy, którą podmiot otrzymujący ma prawo zbadać lub zarządzić.
- (2) Prawo podmiotu sektora publicznego do zbadania lub zarządzenia postępowania, do którego odnoszą się informacje ujawnione w interesie publicznym, nie zostaje ograniczone poprzez przekazanie takich ujawnionych informacji na podstawie ust. (1).
- (3) Podmiot sektora publicznego nie ma prawa przekazywać informacji ujawnionych w interesie publicznym innemu podmiotowi sektora publicznego, jeżeli taki podmiot uważa, że występuje niedopuszczalne ryzyko podjęcia działania odwetowego w związku z takim przekazaniem.
- (4) Rozważając, czy wystąpiłoby niedopuszczalne ryzyko, czy też nie, podmiot sektora publicznego musi, jeżeli jest to wykonalne, skonsultować się z osobą, która ujawniła informacje w interesie publicznym.

(5) Niniejszy artykuł nie ma wpływu na inne przepisy prawa, na podstawie których podmiot sektora publicznego musi przekazać raport, skargę, informacje lub dowody innemu podmiotowi.

32. Powiadomienie osoby, która ujawnia informacje lub podmiotu przekazującego

- (1) Podmiot sektora publicznego, któremu ujawniane są informacje w interesie publicznym na podstawie art. 15 lub któremu takie informacje są przekazywane na podstawie art. 31 lub art. 34, musi przekazać osobie, która ujawniła informacje lub podmiotowi, który przekazał ujawnione informacje, uzasadnione informacje o takim ujawnieniu.
- (2) W rozumieniu ust. (1) uzasadnione informacje o ujawnieniu oznaczają co najmniej:
 - a) potwierdzenie, że ujawnione informacje zostały otrzymane przez podmiot sektora publicznego;
 - b) opis działań, które podmiot sektora publicznego proponuje podjąć lub podjął w związku z ujawnionymi informacjami;
 - c) opis wyników działań, jeżeli działania zostały podjęte przez podmiot sektora publicznego w związku z ujawnieniem informacji.
- (3) Takie informacje muszą być przekazane osobie lub podmiotowi na piśmie.
- (4) Podmiot sektora publicznego nie musi przekazywać informacji na podstawie ust. (1), jeżeli takie przekazanie miałyby prawdopodobnie negatywny wpływ na:
 - a) bezpieczeństwo jakiegokolwiek osoby; lub
 - b) dochodzenie prowadzone w sprawie popełnienia przestępstwa lub prawdopodobnego przestępstwa; lub
 - c) zachowanie niezbędnej poufności dotyczącej istnienia lub tożsamości informatora.
- (5) Jeżeli osoba ujawnia informacje w interesie publicznym Komisji ds. Przystępstw i Wykroczeń w skardze na niewłaściwe postępowanie lub wykroczenie służbowe, przepisy niniejszego artykułu nie nakładają na Komisję żadnego innego obowiązku, którego Komisja nie miałaby na podstawie Ustawy o przestępstwach i wykroczeniach z 2001 r.

33. Ujawnione informacje przekazywane urzędowi kontroli

- (1) Urząd kontroli może przygotować, na podstawie art. 60, standard, zgodnie z którym dyrektor naczelny podmiotu sektora publicznego zobowiązany jest przekazać urzędowi kontroli wszelkie lub niektóre informacje wymienione w art. 29.
- (2) Standard może określać sposób przekazania informacji oraz termin, w którym takie informacje mają być przekazane.

Rozdział 3 Członkowie Zgromadzenia Ustawodawczego

34. Przekazanie ujawnionych informacji

- (1) Członek Zgromadzenia Ustawodawczego, któremu ujawniono informacje w interesie publicznym na podstawie art. 14, może przekazać takie informacje innemu podmiotowi sektora publicznego („**podmiot otrzymujący**”), jeżeli taki członek uważa, że podmiot otrzymujący jest uprawniony do zbadania lub zaradzenia postępowania lub innej sprawy, która stanowi przedmiot ujawnienia.
- (2) Na potrzeby niniejszej ustawy, członek nie pełni żadnej roli podczas badania ujawnionych informacji.
- (3) W niniejszym artykule:

Pojęcie „**ujawnienie w interesie publicznym**” oznacza domniemane ujawnienie informacji w interesie publicznym.

35. Zgromadzenie Ustawodawcze może wciąż zajmować się ujawnionymi informacjami

- (1) Przepisy niniejszej ustawy nie ograniczają immunitetów, uprawnień, przywilejów lub praw Zgromadzenia Ustawodawczego lub jego członków lub komisji w odniesieniu do informacji ujawnionych w interesie publicznym członkowi Zgromadzenia Ustawodawczego.

(2) W niniejszym artykule:

Pojęcie „**komisja**” oznacza komisję Zgromadzenia Ustawodawczego, niezależnie od tego, czy jest to komisja założona na podstawie ustawy, czy też nie.

Pojęcie „**ujawnienie w interesie publicznym**” oznacza domniemane ujawnienie informacji w interesie publicznym.

Dział 4 Ochrona

Rozdział 1 Przepisy ogólne

36. Zwolnienie z odpowiedzialności

Osoba, która ujawnia informacje w interesie publicznym, nie zostanie pociągnięta do odpowiedzialności cywilnej lub karnej za takie ujawnienie w wyniku przeprowadzenia postępowania administracyjnego, w tym postępowania dyscyplinarnego.

37. Nieobowiązywanie klauzuli o zachowaniu poufności

Bez ograniczania art. 36, osoba, która ujawnia informacje w interesie publicznym, dokonując takiego ujawnienia:

- a) nie popełnia przestępstwa polegającego na naruszeniu dowolnej ustawy, która nakazuje zachować w poufności sprawę lub naruszeniu innych ograniczeń dotyczących ujawnienia informacji; lub
- b) nie narusza obowiązku wynikającego z przysięgi lub zasady prawa lub praktyki lub umowy zobowiązującej taką osobę do zachowania poufności lub w inny sposób ograniczającej ujawnienie informacji o sprawie.

38. Ochrona przed postępowaniem o zniesławienie

Bez ograniczania art. 36, w postępowaniu o zniesławienie, osoba ujawniająca informacje w interesie publicznym będzie miała zapewnioną nietykalność za opublikowanie ujawnionych informacji.

39. Odpowiedzialność za własne postępowanie

(1) Ujawnienie przez osobę jej postępowania na podstawie niniejszej ustawy nie ma wpływu na odpowiedzialność takiej osoby za jej własne postępowanie.

(2) W niniejszym artykule:

Pojęcie „**odpowiedzialność**” oznacza odpowiedzialność cywilną i karną oraz odpowiedzialność wynikającą z postępowania administracyjnego, w tym z postępowania dyscyplinarnego.

40. Działanie odwetowe i przyczyny wszczęcia działania odwetowego

(1) Osoba nie ma prawa skrzywdzić lub próbować skrzywdzić lub spiskować w celu skrzywdzenia innej osoby z powodu lub w wyniku przekonania, że:

- a) taka inna osoba lub jeszcze inna osoba ujawniła informacje w interesie publicznym lub zamierza ujawnić informacje w interesie publicznym; lub
- b) taka inna osoba lub jeszcze inna osoba jest, była lub zamierza być stroną postępowania wszczętego na podstawie niniejszej ustawy przeciwko jakiegokolwiek osobie.

(2) Próba wyrządzenia krzywdy oznacza również próbę zmuszenia jakiegokolwiek osoby do wyrządzenia krzywdy.

(3) Naruszenie ust. (1) stanowi działanie odwetowe lub podjęcie działania odwetowego.

(4) Przyczyna wymieniona w ust. (1) będąca podstawą wszczęcia działania odwetowego stanowi bezprawną przyczynę wszczęcia działania odwetowego.

(5) Aby doszło do naruszenia wymienionego w ust. (3), wystarczy, żeby bezprawna przyczyna stanowiła istotną podstawę działania lub zaniechania będącego działaniem odwetowym, nawet jeżeli istnieje inna podstawa takiego działania lub zaniechania.

41. Przepięstwo podjęcia działań odwetowych

- (1) Osoba nie ma prawa podejmować jakichkolwiek działań odwetowych.
Maksymalna kara wynosi 167 stawek grzywny lub 2 lata więzienia.
- (2) Przepięstwo okrešlone w ust. (1) jest przepięstwem ścigałym z oskarżenia publicznego.

42. Prawo do odszkodowania i zadošćuczynienia za działania odwetowe

- (1) Działanie odwetowe jest czynem niedozwolonym, a osoba, która podejmuje takie działanie odwetowe, zapłaci odszkodowanie osobie, która doznała krzywdy w wyniku podjęcia takich działań.
- (2) Odpowiednie zadošćuczynienie, które może być zasądzone przez sąd za czyn niedozwolony, w tym odszkodowanie z nawiązką, może być zasądzone przez sąd za podjęcie działań odwetowych.
- (3) Jeźeli roszczenie o odszkodowanie będzie rozpatrywane przez Sąd Najwyższy lub Sąd Rejonowy, takie roszczenie musi być rozpatrzone przez sędziego bez udziału ławy przysięgłych.
- (4) Prawo osoby do wszczęcia postępowania o odszkodowanie na podstawie niniejszego artykułu nie ma wpływu na inne prawa lub środki prawne przysługujące takiej osobie w związku z działaniami odwetowymi.
- (5) Postępowanie w sprawie o odszkodowanie może być wszczęte na podstawie niniejszego artykułu, nawet jeźeli nie wniesiono oskarżenia o podjęcie działań odwetowych lub takie oskarzenie nie może być wniesione na podstawie art. 41.
- (6) Ustawa o odszkodowaniach i rehabilitacji pracowników z 2003 r. nie jest stosowana w postępowaniu o odszkodowanie wszczęte na podstawie niniejszego artykułu.

43. Odpowiedzialność podmiotu sektora publicznego za cudze czyny

- (1) Jeźeli jakikolwiek pracownik podmiotu sektora publicznego narusza art. 40 w okresie trwania stosunku pracy, zarówno podmiot sektora publicznego, jak i pracownik, w zaleźności od sytuacji, zostaną solidarnie pociągnięci do odpowiedzialności cywilnej za takie naruszenie, a postępowanie wszczęte na podstawie art. 42 może toczyć się przeciwko pracownikowi lub podmiotowi sektora publicznego lub przeciwko pracownikowi i podmiotowi sektora publicznego.
- (2) Podmiot sektora publicznego może odrzucić zarzut postawiony w postępowaniu wszczętym przeciwko takiemu podmiotowi sektora publicznego na podstawie art. 42, jeźeli udowodni on, w oparciu o zasadę większego prawdopodobieństwa, że taki podmiot sektora publicznego podjął uzasadnione działania uniemożliwiające pracownikowi naruszenie art. 40.
- (3) W niniejszym artykule:
Pojęcie „**podmiot sektora publicznego**” oznacza:
 - a) podmiot gospodarczy; oraz
 - b) spółkę skarbu państwa.

44. Skarga złożona na podstawie Ustawy o przeciwdziałaniu dyskryminacji z 1991 r.

- (1) Osoba może złożyć skargę na działania odwetowe na podstawie Ustawy o przeciwdziałaniu dyskryminacji z 1991 r.
- (2) Skarga może być rozpatrzona na podstawie Ustawy o przeciwdziałaniu dyskryminacji z 1991 r., działy 6 i 7, tak jakby dotyczyła ona rzekomego naruszenia Ustawy o przeciwdziałaniu dyskryminacji z 1991 r.
- (3) Jednakże:
 - a) jeźeli osoba wystąpi do sądu o wszczęcie postępowania w sprawie działań odwetowych na podstawie art. 42, taka osoba nie może następnie złożyć skargi na działania odwetowe na podstawie Ustawy o przeciwdziałaniu dyskryminacji z 1991 r.; oraz
 - b) jeźeli osoba składa skargę na działania odwetowe na podstawie Ustawy o przeciwdziałaniu dyskryminacji z 1991 r. i skarga ta zostanie przyjęta na podstawie tej ustawy, taka osoba nie może następnie wszcząć postępowania w sprawie działań odwetowych na podstawie art. 42.
- (4) Skarga na działania odwetowe może być złożona na podstawie Ustawy o przeciwdziałaniu dyskryminacji z 1991 r., nawet jeźeli oskarzenie o podjęcie działań odwetowych nie zostało wniesione lub nie może być wniesione na podstawie art. 41.

45. Nieuniemożliwienie podejmowania uzasadnionych działań zarządczych

- (1) Żadne postanowienie niniejszego rozdziału nie uniemożliwia kierownikowi podjęcia uzasadnionych działań zarządczych względem pracownika, który ujawnił informacje w interesie publicznym.
- (2) Jednakże kierownik może podjąć uzasadnione działania zarządcze wobec pracownika, który ujawnił informacje w interesie publicznym, tylko jeżeli powodem podjęcia takich działań przez kierownika nie jest ujawnienie w interesie publicznym informacji przez taką osobę.
- (3) W niniejszym artykule:

Pojęcie „**kierownik**” pracownika oznacza osobę, której pracownik podlega lub osobę, która bezpośrednio lub pośrednio nadzoruje obowiązki wykonywane przez pracownika.

Pojęcie „**uzasadnione działania zarządcze**” podejmowane przez kierownika wobec pracownika oznacza następujące działania kierownika:

- a) uzasadniona ocena wyników pracy pracownika;
- b) uzasadniony wymóg, na podstawie którego pracownik zobowiązany jest zastosować się do przekazanej mu rady;
- c) uzasadnione zawieszenie pracownika w wykonywaniu jego obowiązków w miejscu pracy;
- d) uzasadnione postępowanie dyscyplinarne;
- e) uzasadnione postępowanie polegające na przeniesieniu pracownika na inne stanowisko lub działu;
- f) uzasadnione działania polegające na rozwiązaniu stosunku pracy z pracownikiem w wyniku redukcji zatrudnienia;
- g) uzasadnione działania związane z działaniami wymienionymi w lit. (a) do (f);
- h) uzasadnione działanie związane z nieotrzymaniem przez pracownika awansu, brakiem ponownego zaszeregowania, przeniesienia lub nieotrzymaniem świadczenia lub z niezachowaniem świadczenia związanego z pracą pracownika.

Rozdział 2 Działania administracyjne

46. Prawo urzędnika publicznego do odwołania lub sprawdzenia

- (1) Przepisy niniejszego artykułu stosuje się do urzędnika publicznego, który na podstawie niniejszej ustawy może złożyć odwołanie lub wystąpić o sprawdzenie dowolnego działania wymienionego poniżej:
 - a) postępowania dyscyplinarnego wszczynanego przeciwko urzędnikowi publicznemu;
 - b) mianowania lub przeniesienia urzędnika publicznego lub innego urzędnika publicznego na stanowisko urzędnika publicznego;
 - c) niesprawiedliwego traktowania urzędnika publicznego.
- (2) Niezależnie od tego, czy niniejsza ustawa określa podstawy odwołania lub kontroli, czy też nie, urzędnik publiczny może również odwołać się od takiego działania lub wystąpić o unieważnienie takiego działania, ponieważ takie działanie było działaniem odwetowym prowadzonym przeciwko urzędnikowi publicznemu.
- (3) Przepis ust. (2) stosuje się, nawet jeżeli postanowienie o wszczęciu postępowania odwoławczego lub sprawdzającego ma formę zalecenia.
- (4) W niniejszym artykule:

Pojęcie „**urzędnik publiczny**” oznacza:

 - a) pracownika podmiotu gospodarczego; oraz
 - b) pracownika spółki skarbu państwa.

47. Przeniesienie pracownika służb publicznych

- (1) Niniejszy artykuł przyznaje pracownikowi służb publicznych prawo do wystąpienia o przeniesienie.
- (2) Wniosek musi być złożony z powodu następujących przyczyn:
 - a) prawdopodobnie przeciwko pracownikowi służb publicznych zostaną podjęte działania odwetowe, jeżeli pracownik dalej będzie pracował w aktualnym miejscu pracy; oraz

- b) jedynym praktycznym sposobem usunięcia lub znacznego usunięcia zagrożenia podjęcia działań odwetowych jest przeniesienie pracownika.
- (3) Pracownik służb publicznych może złożyć wniosek do urzędnika ds. odwołań przy Komisji ds. Służb Publicznych („**urzędnik ds. odwołań**”).
- (4) Na potrzeby Ustawy o służbach publicznych z 2008 r.:
 - a) wniosek jest traktowany jako odwołanie od decyzji o nieprzenieszeniu pracownika; oraz
 - b) decyzja wymieniona w lit. (a) jest uznawana za decyzję podjętą przez dyrektora naczelnego wydziału pracownika w dniu, w którym pracownik złożył wniosek na podstawie ust. (1).
- (5) Jeżeli urzędnik ds. odwołań uzna taką przyczynę za uzasadnioną, wówczas urzędnik ds. odwołań może nakazać, aby pracownik został przeniesiony w ramach działu pracownika lub do innego działu.
- (6) Urzędnik ds. odwołań nie może nakazać, aby pracownik został przeniesiony bez zgody:
 - a) pracownika służb publicznych; oraz
 - b) jeżeli taki pracownik ma być przeniesiony do innego działu – dyrektora naczelnego takiego innego działu.
- (7) W rozumieniu ust. (5), urzędnik ds. odwołań ma prawo podjąć lub wydać zgodę na podjęcie wszelkich działań niezbędnych lub odpowiednich do przeniesienia pracownika służb publicznych.
- (8) W niniejszym artykule:
Pojęcie „**pracownik służb publicznych**” – patrz: Ustawa o służbach publicznych z 2008 r., załącznik nr 4.

Rozdział 3 Nakazy i zakazy

48. Prawo do odwołania się do komisji przemysłowej

- (1) Wniosek o wydanie zakazu prowadzenia działań odwetowych może być złożony w komisji przemysłowej, jeżeli takie działania odwetowe:
 - a) wyrządziły lub mogą wyrządzić krzywdę pracownikowi w rozumieniu Ustawy o stosunkach przemysłowych z 1999 r.; oraz
 - b) naruszają lub mogą naruszać Ustawę o stosunkach przemysłowych z 1999 r. lub dokument przemysłowy wynikający z tej ustawy.
- (2) Wniosek może być złożony przez:
 - a) pracownika; lub
 - b) organizację przemysłową:
 - i. która, w oparciu o swoje zasady, ma prawo reprezentować interesy przemysłowe pracownika; oraz
 - ii. która działa w interesie i za zgodą pracownika; lub
 - c) Komisję ds. Przystępstw i Wykroczeń działającą w interesie i za zgodą pracownika; jeżeli
 - i. pracownik jest urzędnikiem publicznym; oraz
 - ii. działanie odwetowe obejmuje lub może obejmować działanie lub zaniechanie, które może być badane przez Komisję ds. Przystępstw i Wykroczeń.
- (3) Przepisy art. 277 Ustawy o stosunkach przemysłowych z 1999 r. stosuje się do wniosku, przy czym niniejszy rozdział obowiązuje w przypadku jakichkolwiek niezgodności z tymże artykułem.
- (4) Jeżeli komisja przemysłowa jest właściwa rzeczowo do wydania zakazu na podstawie wniosku złożonego zgodnie z ust. (1), taka właściwość rzeczowa nie obejmuje właściwości rzeczowej innego sądu lub trybunału, innego niż Sąd Przemysłowy.
- (5) Bez ograniczania przepisów niniejszego artykułu, wniosek stanowi sprawę przemysłową w znaczeniu Ustawy o stosunkach przemysłowych z 1999 r.

49. Prawo do odwołania się do Sądu Najwyższego

- (1) Przepisu niniejszego artykułu stosuje się wyłącznie do osoby, która nie może wystąpić na podstawie art. 48 do komisji przemysłowej o wydanie zakazu prowadzenia działań odwetowych.
- (2) Wniosek o wydanie zakazu prowadzenia działań odwetowych może być złożony do Sądu Najwyższego przez:

- a) osobę, która twierdzi, że doznaje lub może doznawać krzywdy wyrządzonej przez działanie odwetowe; lub
- b) Komisję ds. Przepięstw i Wykroczeń działającą w imieniu i za zgodą takiej osoby, jeżeli:
 - i. pracownik jest urzędnikiem publicznym; oraz
 - ii. działanie odwetowe obejmuje lub może obejmować działanie lub zaniechanie, które może być badane przez Komisję ds. Przepięstw i Wykroczeń.

50. Brak prawa do wystąpienia o wydanie zakazu, jeżeli skarga składana jest na podstawie Ustawy o przeciwdziałaniu dyskryminacji z 1991 r.

Pomimo obowiązywania przepisów art. 48 i 49, osoba nie może wystąpić o wydanie zakazu prowadzenia działań odwetowych na podstawie powyższych artykułów, jeżeli taka osoba składa skargę na działania odwetowe na podstawie Ustawy o przeciwdziałaniu dyskryminacji z 1991 r.

Uwaga:

Patrz: art. 144 Ustawy o przeciwdziałaniu dyskryminacji z 1991 r. (wnioski o wydanie postanowień chroniących interesy skarżącego (przed zwróceniem się do trybunału)).

51. Podstawa zakazu

Komisja przemysłowa lub Sąd Najwyższy może wydać zakaz na podstawie niniejszego rozdziału, w zakresie, w jakim uzna taki zakaz za stosowny, jeżeli jest przekonany, że osoba prowadziła, prowadzi lub zamierza prowadzić działania związane z:

- a) działaniem odwetowym; lub
- b) próbą odwetu; lub
- c) wspieraniem, podżeganiem, doradzaniem lub nakłanianiem do podjęcia działań odwetowych; lub
- d) nakłanianiem lub próbą nakłaniania, niezależnie od tego, czy groźbami, obietnicami, czy w inny sposób, do podjęcia działań odwetowych; lub
- e) byciem w jakikolwiek świadomy sposób, bezpośredni lub pośredni, zaangażowanym w działania odwetowe lub w ich część.

52. Nakaz może wymagać podjęcia określonego działania

Jeżeli komisja przemysłowa lub Sąd Najwyższy jest przekonany, że osoba postępowała lub postępuje w sposób określony w art. 51, wówczas komisja przemysłowa lub Sąd Najwyższy może wydać nakaz na podstawie niniejszego rozdziału, zobowiązujący taką osobę do podjęcia określonego działania polegającego na naprawieniu wszelkich krzywd spowodowanych takim postępowaniem.

53. Dowód

- (1) Komisja przemysłowa lub Sąd Najwyższy może wydać na podstawie niniejszego rozdziału zakaz powstrzymujący osobę przed zachowaniem określonym w art. 51:
 - (a) niezależnie od tego, czy komisja przemysłowa lub Sąd Najwyższy uzna, że taka osoba zamierza ponownie podejmować lub dalej podejmować takie działania; lub
 - (b) niezależnie od tego, czy taka osoba wcześniej podejmowała takie działania; lub
 - (c) niezależnie od tego, czy występuje bezpośrednie zagrożenie wystąpienia istotnej szkody na osobie, jeżeli taka osoba podejmuje takie działania.
- (2) Komisja przemysłowa lub Sąd Najwyższy może na podstawie niniejszego rozdziału wydać nakaz zobowiązujący osobę do podjęcia pewnych działań:
 - a) niezależnie od tego, czy komisja przemysłowa lub Sąd Najwyższy uzna, że taka osoba nie zamierza ponownie podejmować lub nie zamierza dalej podejmować takich działań; lub
 - b) niezależnie od tego, czy taka osoba wcześniej nie podejmowała takich działań; lub
 - c) niezależnie od tego, czy występuje bezpośrednie zagrożenie wystąpienia istotnej szkody na osobie, jeżeli taka osoba nie podejmuje takiego działania.

54. Zakaz lub nakaz tymczasowy

Zakaz lub nakaz tymczasowy może być wydany w trakcie wydawania prawomocnej decyzji w sprawie o wydanie zakazu lub nakazu na podstawie niniejszego rozdziału.

55. Ograniczenia dotyczące wniosku

- (1) W odniesieniu od wniosku o wydanie zakazu lub nakazu na podstawie niniejszego rozdziału, komisja przemysłowa lub Sąd Najwyższy może nakazać, aby:
 - a) protokół całego lub części postępowania dotyczącego wniosku nie był publikowany; lub
 - b) przedstawione dowody lub inne dokumenty złożone do akt, przedstawione lub załączone do wniosku nie były ujawniane lub badane lub zostały ujawnione lub zbadane tylko w określonym przypadku.
- (2) Taki nakaz lub zakaz może być wydany, jeżeli komisja przemysłowa lub Sąd Najwyższy uzna, że:
 - a) ujawnienie protokołu, dowodu lub innych materiałów nie służyłoby interesowi publicznemu; lub
 - b) osoby inne niż strony wniosku nie mają wystarczająco uzasadnionego interesu bycia informowanym o protokole, dowodach lub innych dokumentach.
- (3) Wniosek o wydanie zakazu na podstawie niniejszego rozdziału może być rozpatrzony bez powiadamiania drugiej strony, jeżeli komisja przemysłowa lub Sąd Najwyższy uzna, że rozpatrzenie bez powiadamiania drugiej strony jest konieczne w danych okolicznościach.
- (4) Przepisy niniejszego artykułu nie ograniczają praw komisji przemysłowej lub Sądu Najwyższego.

56. Zobowiązanie dotyczące odszkodowania i kosztów

Jeżeli Komisja ds. Przestępstw i Wykroczeń wystąpi o wydanie zakazu na podstawie przepisów niniejszego rozdziału, nie jest wymagane żadne zobowiązanie dotyczące odszkodowań lub kosztów.

Dział 5 Urząd kontroli

57. Definicje pojęć dla działu 5

W niniejszym dziale:

Pojęcie „**podmiot sektora publicznego**”:

- a) oznacza podmiot gospodarczy i spółkę skarbu państwa; oraz
- b) nie oznacza sądu lub trybunału.

58. Co jest urzędem kontroli

Komisja ds. Służ Publicznych jest „**urzędem kontroli**”.

59. Główne funkcje

Do głównych funkcji urzędu kontroli należy:

- a) nadzorowanie zarządzania informacjami ujawnionymi w interesie publicznym, w tym na przykład poprzez:
 - i. nadzorowanie przestrzegania niniejszej ustawy; oraz
 - ii. zbieranie statystyk na temat informacji ujawnionych w interesie publicznym; oraz
 - iii. monitorowanie trendów związanych z ujawnianiem informacji w interesie publicznym; oraz
- b) sprawdzanie sposobu, w jaki podmioty sektora publicznego zajmują się ogólnymi lub poszczególnymi informacjami ujawnianymi w interesie publicznym; oraz
- c) pełnienie funkcji edukacyjnej i informacyjnej, w tym na przykład poprzez:
 - i. promowanie celów niniejszej ustawy;
 - ii. udzielanie porad dotyczących ujawniania informacji w interesie publicznym; oraz
 - iii. wprowadzanie lub koordynowanie programów edukacyjnych i szkoleniowych dotyczących ujawniania informacji w interesie publicznym.

60. Standardy

- (1) Urząd kontroli może opracować standardy dotyczące sposobu, w jaki podmioty sektora publicznego mają zajmować się informacjami ujawnionymi w interesie publicznym.
- (2) Bez ograniczania ust. (1), standard może określać procedury dotyczące:
 - a) sposobu, w jaki podmioty sektora publicznego mają ułatwić ujawnienie informacji w interesie publicznym; oraz
 - b) sposobu, w jaki podmioty sektora publicznego mają pełnić swoje funkcje określone w niniejszej ustawie; oraz
 - c) ochrony osób przed działaniami odwetowymi prowadzonymi przez podmioty sektora publicznego lub urzędników publicznych; oraz
 - d) przekazywania urzędowi kontroli przez podmioty sektora publicznego informacji statystycznych o informacjach ujawnionych w interesie publicznym.
- (3) Przed opracowaniem standardu, urząd kontroli musi podjąć uzasadnione działania w celu skonsultowania się z tymi podmiotami sektora publicznego, do których standard może się odnosić.
- (4) W rozumieniu ust. (3), konsultacja musi być przeprowadzona z:
 - a) ministrami będącymi udziałowcami w spółce skarbu państwa, jeżeli konsultacja dotyczy spółki skarbu państwa; lub
 - b) dyrektorem naczelnym podmiotu sektora publicznego, jeżeli konsultacja dotyczy innego podmiotu.
- (5) Nieprzeprowadzenie konsultacji zgodnie z ust. (3) nie ma wpływu na obowiązywanie standardu.
- (6) Standard jest wiążący dla podmiotu sektora publicznego.
- (7) Jednakże jeżeli podmiot sektora publicznego jest spółką skarbu państwa, standard jest wiążący dla takiej spółki skarbu państwa, tylko jeżeli ministrowie będący udziałowcami w takiej spółce skarbu państwa:
 - a) poinformowali zarząd spółki skarbu państwa, na podstawie art. 114(1) Ustawy o spółkach skarbu państwa z 1993 r., że taki standard dotyczy takiej spółki skarbu państwa; oraz
 - b) przed powiadomieniem wymienionym w lit. (a), stosowali się do art. 114(3) Ustawy o spółkach skarbu państwa z 1993 r.
- (8) Jeżeli standard nie jest wiążący dla spółki skarbu państwa z powodu obowiązywania ust. (7), ministrowie będący udziałowcami w spółce skarbu państwa muszą pisemnie powiadomić urząd kontroli, że standard nie jest wiążący dla spółki skarbu państwa.
- (9) Standard może być zmieniony lub zastąpiony nowszym standardem przygotowanym na podstawie niniejszego artykułu.
- (10) Standard może być opublikowany wyłącznie w dzienniku urzędowym.
- (11) Niezwłocznie po przygotowaniu standardu przez urząd kontroli, urząd kontroli musi zamieścić standard na swojej stronie internetowej.

Uwaga edytora:

W momencie wejścia w życie niniejszego artykułu urząd kontroli miał następujący adres strony internetowej:
<www.psc.qld.gov.au>

- (12) Jeżeli standard jest niezgodny z dowolną ustawą lub przepisami wykonawczymi, ustawa lub przepisy wykonawcze mają charakter nadrzędny w zakresie takiej niezgodności.

61. Raport roczny

- (1) Urząd kontroli musi niezwłocznie po zakończeniu roku finansowego sporządzić raport z działania niniejszej ustawy w czasie takiego roku oraz musi przekazać kopię raportu ministrowi.
- (2) Raport określony w ust. (1) może zawierać – w odniesieniu do roku finansowego, którego dotyczy – informacje o:
 - a) wypełnieniu przez urząd kontroli funkcji określonych w niniejszej ustawie;
 - b) wykonaniu przez podmioty sektora publicznego wymogów niniejszej ustawy, w tym wymogów standardów przygotowanych na podstawie art. 60;
 - c) innych sprawach wynikających z dowolnego przepisu prawa.

- (3) Raport określony w ust. (1) musi zawierać informacje statystyczne o informacjach ujawnionych w interesie publicznym.

62. Kontrola ustawy

- (1) Urząd kontroli musi skontrolować działanie niniejszej ustawy.
- (2) Kontrola musi się rozpocząć w terminie 5 lat od dnia wejścia w życie niniejszego artykułu.
- (3) Kontrola ma na celu:
- stwierdzenie, czy główne cele niniejszej ustawy są wciąż ważne; oraz
 - stwierdzenie, czy niniejsza ustawa osiąga swoje główne cele; oraz
 - stwierdzenie, czy przepisy niniejszej ustawy nadają się do osiągnięcia jej głównych celów.
- (4) Urząd kontroli musi przekazać ministrowi raport z wynikami takiej kontroli.
- (5) Minister musi niezwłocznie po otrzymaniu raportu przedłożyć go Zgromadzeniu Ustawodawczemu.

63. Zastosowanie niniejszego działu do Komisji ds. Przepływów i Wykroczeń oraz rzecznika praw obywatelskich

- (1) Żadne postanowienie niniejszego działu:
- nie przyznaje urzędowi kontroli prawa do sprawdzania lub monitorowania:
 - sposobu, w jaki Komisja ds. Przepływów i Wykroczeń wypełnia swoje funkcje na podstawie Ustawy o przestępstwach i wykroczeniach z 2001 r.; lub
 - sposobu, w jaki rzecznik praw obywatelskich wypełnia swoje funkcje na podstawie Ustawy o rzeczniku praw obywatelskich z 2001 r.; lub
 - nie zobowiązuje Komisji ds. Przepływów i Wykroczeń do składania urzędowi kontroli raportów o sposobie, w jaki Komisja ds. Przepływów i Wykroczeń wykonuje swoje prawa na podstawie Ustawy o przestępstwach i wykroczeniach z 2001 r.; lub
 - nie zobowiązuje rzecznika praw obywatelskich do składania urzędowi kontroli raportów o sposobie, w jaki rzecznik praw obywatelskich wykonuje swoje prawa na podstawie Ustawy o rzeczniku praw obywatelskich z 2001 r.
- (2) Przepisy ust. (1) nie stosuje się do:
- funkcji Komisji ds. Przepływów i Wykroczeń działającej jako podmiot sektora publicznego w zakresie informacji ujawnionych komisji w interesie publicznym przez urzędnika publicznego tej komisji lub informacji ujawnionych komisji w interesie publicznym na podstawie art. 31(1)(a); lub
 - funkcji rzecznika praw obywatelskich działającego jako podmiot sektora publicznego w zakresie informacji ujawnionych rzecznikowi praw obywatelskich w interesie publicznym przez urzędnika publicznego takiego rzecznika praw obywatelskich lub informacji ujawnionych rzecznikowi praw obywatelskich w interesie publicznym na podstawie art. 31(1)(a).

Dział 6 Przepisy różne

64. Ochrona przed odpowiedzialnością

- (1) Stosowna osoba nie ponosi odpowiedzialności cywilnej wobec jakiegokolwiek osoby za działanie lub zaniechanie, którego się dopuściła w sposób rzetelny i niezawiniony na podstawie niniejszej ustawy.
- (2) Jeżeli ust. (1) uniemożliwia pociągnięcie do odpowiedzialności cywilnej osoby:
- która jest urzędnikiem publicznym samorządu lokalnego, podmiotu gospodarczego lub podmiotu założonego na podstawie zgody wydanej przez samorząd lokalny, wówczas taką odpowiedzialność cywilną ponosi samorząd lokalny; lub
 - która jest urzędnikiem publicznym podmiotu, innego niż wymienionego w lit. (a), który nie reprezentuje rządu stanowego, wówczas taką odpowiedzialność cywilną ponosi taki podmiot; lub
 - która pełni inne funkcje, wówczas odpowiedzialność ponosi rząd stanowy.

(3) W niniejszym artykule:

Pojęcie „**stosowna osoba**” oznacza osobę, która jest zobowiązana wypełniać funkcje lub ich część wynikające z niniejszej ustawy.

65. Zachowanie poufności

(1) Jeżeli osoba uzyska informacje poufne w wyniku swojego zaangażowania w wykonywanie niniejszej ustawy, wówczas nie może ona zapisywać takich informacji lub celowo lub nieumyślnie ujawniać ich jakiegokolwiek osobie, innej niż wymienionej w ust. (3). Maksymalna kara wynosi 84 stawki grzywny.

(2) Osoba uzyska informacje w wyniku swojego zaangażowania w wykonywanie niniejszej ustawy, jeżeli uzyska informacje w wyniku swojego zaangażowania lub możliwości będącej następstwem zaangażowania w wykonywanie niniejszej ustawy.

Przykład:

Jeżeli osoba uzyska informacje, ponieważ jest ona urzędnikiem publicznym, który otrzymuje informacje ujawnione w interesie publicznym i dotyczące właściwego urzędu, wówczas taka osoba otrzymuje informacje w wyniku swojego zaangażowania w wykonywanie niniejszej ustawy.

(3) Osoba może zapisać informacje poufne lub ujawnić jej innej osobie:

- a) na potrzeby niniejszej ustawy; lub
- b) w celu wypełnienia funkcji wynikających z innej ustawy, w tym na przykład, w celu sprawdzenia informacji ujawnionej w wyniku ujawnienia informacji w interesie publicznym; lub
- c) na potrzeby postępowania toczącego się przed sądem lub trybunałem; lub
- d) jeżeli osoba, której dotyczą informacje poufne, udziela pisemnej zgody na zapisanie lub ujawnienie takich informacji; lub
- e) jeżeli:
 - i. osoba nie może zasadnie uzyskać zgody osoby, której dotyczą informacje poufne; oraz
 - ii. zapisanie informacji lub ich ujawnienie prawdopodobnie zaszkodzi interesom osoby, której dotyczą informacje poufne, oraz jest uzasadnione we wszystkich okolicznościach; lub
- f) jeżeli osoba jest zasadnie przekonana, że zapisanie lub ujawnienie informacji jest niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa i dobrobytu osoby; lub
- g) jeżeli takie ujawnienie jest dozwolone na podstawie przepisu innej ustawy.

(4) Niniejszy artykuł nie ma wpływu na obowiązek wynikający z naturalnych zasad sprawiedliwości, na podstawie którego osoba może być zobowiązana do ujawnienia informacji osobie, której prawa zostałyby w inny sposób naruszone.

(5) Przepis ust. (4) dotyczy ujawnienia informacji lub prawdopodobieństwa ujawnienia informacji, tożsamości osoby, która ujawnia informacje w interesie publicznym tylko, jeżeli

- a) takie ujawnienie jest niezbędne na podstawie naturalnych zasad sprawiedliwości; oraz
- b) w wyniku takiego ujawnienia jest mało prawdopodobnie, że zostaną podjęte działania odwetowe przeciwko takiej osobie.

(6) W celu uniknięcia wątpliwości, niniejszym uznaje się, że w przypadku jakiegokolwiek niezgodności między niniejszym artykułem i art. 10(1), obowiązuje niniejszy artykuł.

(7) W niniejszym artykule:

Pojęcie „**informacje poufne**”:

- a) oznacza:
 - i. informacje dotyczące tożsamości, zawodu, adresu zamieszkania lub adresu zakładu pracy lub innego adresu pobytu osoby:
 - A. która ujawnia informacje w interesie publicznym; lub
 - B. przeciwko której dokonano ujawnienia informacji w interesie publicznym; oraz
 - ii. informacje ujawnione w wyniku ujawnienia informacji w interesie publicznym; oraz
 - iii. informacje o sprawach osobistych osoby; oraz

- iv. informacje, które – jeżeli zostałyby ujawnione – mogą zaszkodzić osobie; oraz
- b) nie oznacza informacji podanych do wiadomości publicznej w wyniku ujawnienia w interesie publicznym informacji sądowi, trybunałowi lub innemu podmiotowi, który może przyjmować zeznania pod przysięgą, chyba że prawo zabrania dalszego ujawniania informacji.

Pojęcie „**prawo**”, w odniesieniu do informacji ujawnianych w interesie publicznym komisji Zgromadzenia Ustawodawczego, oznacza przepis nienaruszalny, zarządzenie lub wniosek Zgromadzenia Ustawodawczego.

66. Informacje nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd

(1) Osoba nie ma prawa:

- a) składać oświadczenia podmiotowi właściwemu z zamiarem, że takie oświadczenie będzie traktowane jako ujawnienie informacji w interesie publicznym; oraz
- b) w oświadczeniu lub w toku dochodzenia dotyczącego oświadczenia, celowo podawać informacje, które w istotnym zakresie są nieprawdziwe lub wprowadzają w błąd.

Maksymalna kara wynosi 167 stawek grzywny lub 2 lata więzienia.

(2) Przepięstwo naruszenia ust. (1) jest przestępstwem podlegającym ściganiu z oskarżenia publicznego.

(3) W niniejszym artykule:

Pojęcie „**podmiot właściwy**” oznacza:

- a) podmiot gospodarczy; oraz
- b) spółkę skarbu państwa.

67. Wykroczenie słuźbowe w wyniku naruszenia ustawy

(1) Urzędnik publiczny jest winny dopuszczenia się wykroczenia słuźbowego na podstawie niniejszej ustawy, zgodnie z którą urzędnik może być zwolniony ze stanowiska lub może być wszczęte przeciwko niemu postępowanie dyscyplinarne za wykroczenie słuźbowe, jeżeli naruszył jeden z poniższych artykułów:

- art. 41 (Przepięstwo podejmowania działań odwetowych)
- art. 65 (Zachowanie poufności)
- art. 66 (Informacje nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd)

(2) W celu uniknięcia wątpliwości, niniejszym uznaje się, że Komisja ds. Przepięstw i Wykroczeń, działając na podstawie Ustawy o przestępstwach i wykroczeniach z 2001 r., może sprawdzić naruszenie lub rzekome lub podejrzwane naruszenie, jeżeli:

- a) urzędnik publiczny jest członkiem Policji; lub
- b) naruszenie jest oficjalnym naruszeniem obowiązków pracowniczych, którego dopuściła się osoba zajmująca stanowisko w jednostce administracji publicznej określonej w Ustawie o przestępstwach i wykroczeniach z 2001 r.

68. Ogólne postępowanie w przypadku przestępstw

Przepięstwo naruszenia niniejszej ustawy, inne niż przepięstwo ścigane z oskarżenia publicznego, jest przepięstwem rozpatrywanym w postępowaniu uproszczonym.

69. Postępowanie w przypadku przestępstw ściganych z oskarżenia publicznego

(1) Z zastrzeżeniem ust. (2), postępowanie w sprawie o przepięstwo ścigane z oskarżenia publicznego na podstawie niniejszej ustawy jest postępowaniem uproszczonym.

(2) Sąd Magistracki nie może prowadzić postępowania uproszczonego w sprawie o przepięstwo ścigane z oskarżenia publicznego na podstawie niniejszej ustawy:

- a) jeżeli jest przekonany, w dowolnym momencie postępowania i po rozpatrzeniu wniosków złożonych przez oskarźciela i obronę, że ze względu na charakter lub powagę przestępstwa lub inną istotną okoliczność, pozwany, jeżeli został skazany, nie zostanie odpowiednio ukarany w wyniku skazania w trybie uproszczonym; lub
- b) jeżeli jest przekonany, na podstawie wniosku złożonego przez obronę, że ze względu na wyjątkowe okoliczności, nie należy rozpatrywać zarzutu i wydawać wyroku w postępowaniu uproszczonym.

(3) Jeżeli sąd powstrzyma się od prowadzenia sprawy w trybie uproszczonym, wówczas postępowanie dotyczące zarzutu musi być prowadzone w formie postępowania przygotowawczego.

70. Zmiana na postępowanie przygotowawcze podczas postępowania uproszczonego

- (1) Niniejszy artykuł obowiązuje, jeżeli w czasie postępowania przed Sądem Magistrackim, który rozpatruje i wydaje wyrok w sprawie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego w trybie uproszczonym, sąd orzekanie, że zarzut nie powinien być rozpatrywany w postępowaniu uproszczonym.
- (2) Sąd musi przestać traktować postępowanie jako postępowanie uproszczone i musi zacząć je traktować jako postępowanie przygotowawcze.
- (3) Skarga pozwanego złożona na początku rozprawy musi być pominięta.
- (4) Dowody, które zostały już rozpatrzone przez sąd, należy potraktować jako dowody w postępowaniu rozpoznawczym.
- (5) W celu uniknięcia wątpliwości, niniejszym uznaje się, że w postępowaniu rozpoznawczym należy przestrzegać art. 104 Ustawy o sądownictwie z 1886 r.

71. Prawo do uchwalania przepisów

- (1) Gubernator w Radzie może tworzyć przepisy wynikające z niniejszej ustawy.
- (2) Przepis może stanowić, w odniesieniu do wszystkich lub konkretnych informacji ujawnionych w interesie publicznym, że:
 - a) podmiot sektora publicznego ma być traktowany jako część innego podmiotu sektora publicznego; lub
 - b) część podmiotu sektora publicznego ma być traktowana jako część innego podmiotu sektora publicznego lub jako osobny podmiot sektora publicznego; lub
 - c) podmiot sektora publicznego lub części podmiotu sektora publicznego mają być traktowane jako pojedynczy podmiot sektora publicznego.
- (3) Przepis określony w ust. (2) nie może:
 - a) odnosić się do podmiotu sektora publicznego wymienionego w art. 6(1)(a) lub (b); lub
 - b) stanowić, że sąd lub trybunał ma być traktowany jako część podmiotu sektora publicznego, który nie składa się z sądów lub trybunałów o podobnej właściwości rzeczowej lub ich biur administracyjnych; lub
 - c) być niezgodny z wymogiem wynikającym z dowolnej ustawy, zgodnie z którym podmiot sektora publicznego działa niezależnie.
- (4) W niniejszym artykule:

Pojęcie „**podmiot sektora publicznego**” oznacza:

 - a) podmiot gospodarczy; oraz
 - b) spółkę skarbu państwa.

Dział 7 Uchylenie

72. Uchylenie

Niniejszym uchyla się Ustawę o ochronie sygnalistów z 1994 r., nr 68.

Dział 8 Przepisy przejściowe dla Ustawy o ujawnieniu informacji w interesie publicznym z 2010 r.

73. Definicje pojęć dla działu 8

W niniejszym dziale:

Pojęcie „**wejście w życie**” oznacza wejście w życie niniejszego artykułu.

Pojęcie „**nowa ustawa**” oznacza Ustawę o ujawnieniu informacji w interesie publicznym z 2010 r.
Pojęcie „**uchylona ustawa**” oznacza Ustawę o ochronie sygnalistów z 1994 r.

74. Ujawnienie informacji na podstawie uchylonej ustawy

Ujawnienie informacji w interesie publicznym dokonane na podstawie uchylonej ustawy przed wejściem w życie niniejszego artykułu uznaje się od momentu jego wejścia w życie za ujawnienie informacji w interesie publicznym dokonane na podstawie nowej ustawy.

75. Odpowiedzialność pracowników za cudze czyny

Postępowania prowadzone na podstawie art. 42 nowej ustawy mogą być prowadzone przeciwko pracownikowi osoby, który wyrządził szkodę innej osobie w ramach działań odwetowych za ujawnienie informacji w interesie publicznym tylko, jeżeli takie działania odwetowe mają miejsce po wejściu w życie takiej ustawy.

76. Skarga składana na podstawie Ustawy o przeciwdziałaniu dyskryminacji z 1991 r.

Skarga może być złożona na podstawie art. 44(1) za działanie odwetowe tylko, jeżeli działanie odwetowe ma miejsce po wejściu w życie ustawy.

77. Poufność informacji

- (1) Niniejszy artykuł obowiązuje, jeżeli osoba uzyskała informacje poufne w wyniku swojego zaangażowania jako urzędnik publiczny w wykonywanie uchylonej ustawy.
- (2) Uznaje się, że osoba uzyskała informacje poufne w wyniku swojego zaangażowania jako urzędnik publiczny w wykonywanie uchylonej ustawy.
- (3) Osoba może zapisywać informacje poufne lub ujawniać je osobie trzeciej na podstawie art. 65(3) nowej ustawy nawet, jeżeli osoba uzyskała informacje przed wejściem jej w życie.
- (4) W niniejszym artykule:
Pojęcie „**urzędnik publiczny**” oznacza byłego członka byłego trybunału ds. wykroczeń powołanego do życia na podstawie art.11 uchylonej Ustawy o trybunałach ds. wykroczeń z 1997 r.

Dział 9 Zmiany przepisów

78. Przepisy zmienione w dziale 3

Załącznik 3 zmienia przepisy, które są tam wymienione.

Załącznik 1 Dyrektorzy naczelni

Artykuł 8

Podmioty sektora publicznego

komisja Zgromadzenia Ustawodawczego
Kancelaria Parlamentu
sąd lub trybunał obradujący pod przewodnictwem sędziego Sądu Najwyższego

sąd lub trybunał obradujący pod przewodnictwem sędziego Sądu Rejonowego

sąd lub trybunał obradujący pod przewodnictwem sędziego Sądu Magistrackiego lub sędziego pokoju

biuro administracyjne przy sądzie lub trybunale

Rada Wykonawcza

wydział

Samorząd lokalny

Komisja ds. Przepływów i Wykroczeń

Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich

Dyrektorzy naczelni

Marszałek lub przewodniczący komisji

Marszałek lub Urzędnik Parlamentu

Sędzia Sądu Najwyższego

przewodniczący Sądu Rejonowego

przewodniczący Sądu Magistrackiego

odpowiedni urzędnik sądu lub trybunału lub dyrektor naczelny stosownego wydziału

urzędnik mianowany urzędnikiem Rady Wykonawczej

dyrektor naczelny wydziału

burmistrz / prezydent lub dyrektor naczelny

przewodniczący komisji

rzecznik praw obywatelskich

Załącznik 2 Przepisy lub naruszenia prawa zagrażające środowisku naturalnemu

Artykuł 12(1)(b) i (c)

Ustawa o dziedzictwie kulturowym Aborygenów z 2003 r.

- Artykuł 24(1) (Bezprawne szkody wyrządzone dziedzictwu kulturowemu Aborygenów)
- Artykuł 25(1) (Zabronione eksmisje, przesiedlenia i wywiezienia)
- Artykuł 26(1) (Bezprawne posiadanie dziedzictwa kulturowego Aborygenów)

Ustawa o ochronie przyrody z 1994 r.

- wszystkie postanowienia, naruszenie których stanowi przestępstwo.

Ustawa o połowach z 1994 r.

- Artykuł 89 (Szkodliwe gatunki ryb, które nie będą posiadane, uwolnione itp.)
- Artykuł 90 (Nierdzenne gatunki ryb, które nie będą posiadane, uwolnione itp.)
- Artykuł 91 (Uprawy hydroponiczne, które nie zostaną uwolnione)
- Artykuł 92 (Obowiązki osoby, która przyjmuje lub posiada szkodliwe lub nierdzenne gatunki ryb)
- Artykuł 122 (Ochrona ryb w deklarowanym siedlisku ryb)
- Artykuł 123 (Ochrona roślin morskich)

Ustawa o lasach z 1959 r.

- Artykuł 53 (1)(b) (Ingerencja w produkty leśne znajdujące się na posiadłościach królewskich i poszczególne uprawnienia)
- Artykuł 54 (Ingerencja w produkty leśne znajdujące się na terenach królewskich itp.)

Ustawa o składowaniu gazów cieplarnianych z 2009 r.

- wszystkie postanowienia, naruszenie których stanowi przestępstwo.

Ustawa o gruntach z 1994 r.

- Artykuł 404 (Brak przejścia)

Ustawa o surowcach mineralnych z 1989 r.

- Artykuł 194 (Warunki koncesji na eksploatację surowców mineralnych)
- Artykuł 209 (Naruszenie przepisów przez posiadacza koncesji na eksploatację surowców mineralnych)
- Artykuł 276 (Ogólne warunki koncesji na wydobycie kopalin)
- Artykuł 308 (Naruszenie przepisów przez posiadacza koncesji na wydobycie kopalin)

Ustawa o ochronie przyrody z 1992 r.

- Artykuł 88 (Ograniczenia dotyczące hodowania zwierząt chronionych i trzymania oraz wykorzystywania bezprawnie hodowanych zwierząt chronionych)
- Artykuł 89 (Ograniczenia dotyczące hodowania itp. szczególnych roślin chronionych)
- Artykuł 91 (Ograniczenia dotyczące wypuszczania itp. pochodzących z zagranicy i zabronionych dzikich zwierząt)
- Artykuł 92 (Zakaz hodowania itp. hybrid zwierząt chronionych)
- Artykuł 93 (Prawo Aborygenów i mieszkańców wysp Cieśniny Torres do hodowania itp. chronionych dzikich zwierząt)
- Artykuł 94 (Zakaz zajmowania się chronionymi dzikimi zwierzętami przez urzędnika ds. ochrony)

- Artykuł 97(2) (Ograniczenia dotyczące hodowania itp. krajowych dzikich zwierząt na obszarach cieszących się dużym zainteresowaniem oraz na obszarach stanowiących istotne obszary siedliskowe)
- Artykuł 109 (Zgodność z zarządzeniem)

Ustawa o ropie naftowej z 1923 r.

- wszystkie postanowienia, naruszenie których stanowi przestępstwo.

Ustawa o ropie naftowej i gazie (produkcja i bezpieczeństwo) z 2004 r.

- wszystkie postanowienia, naruszenie których stanowi przestępstwo.

Ustawa o dziedzictwie stanu Queensland z 1992 r.

- Artykuł 104 (Przestępstwo polegające na zniszczeniu obszaru chronionego)
- Artykuł 155 (Naruszenie nakazu przerwania prac)
- Artykuł 169(2) (Nakaz przywrócenia do stanu pierwotnego)

Ustawa o dziedzictwie kulturowym mieszkańców wysp Cieśniny Torres z 2003 r.

- Artykuł 24(1) (bezprawne szkody wyrządzone dziedzictwu kulturowemu mieszkańców wysp Cieśniny Torres)
- Artykuł 25(1) (Zabronione eksmisje, przesiedlenia i wywiezienia)
- Artykuł 26(1) (Bezprawne posiadanie dziedzictwa kulturowego mieszkańców wysp Cieśniny Torres)

Ustawa o transporcie (zanieczyszczenia morskie) z 1995 r.

- wszystkie postanowienia, naruszenie których stanowi przestępstwo.

Ustawa o wodzie z 2000 r.

- Artykuł 272 (4) (Natychmiastowe zawieszenie pozwolenia w wyjątkowych okolicznościach)
- Artykuł 273 (3) (Zawiadomienie dla właściciela gruntu o usunięciu roślinności itp.)
- Artykuł 814 (Zniszczenie roślinności, wykopywanie lub umieszczanie narzutów bez pozwolenia)

Załącznik 3 Zmiany do ustaw

Artykuł 78

Ustawa o mieście Brisbane z 2010 r

1. Artykuły 180 (13)b i 216(8), „Ustawa o ochronie sygnalistów z 1994 r.”:

omija się, dodaje się:

„Ustawa o ujawnieniu informacji w interesie publicznym z 2010 r.”.

Ustawa o bezpieczeństwie i higienie pracy w górnictwie z 1999 r.

1. Artykuły 275AA(6), „Ustawa o ochronie sygnalistów z 1994 r., Rozdział 5, Oddział 3”:

omija się, dodaje się:

„Ustawa o ujawnieniu informacji w interesie publicznym z 2010 r., dział 4, rozdział 1 w odniesieniu do działań odwetowych.”

Ustawa o Służbie Więziennej z 2006 r.

1. Artykuł 273

dodaje się

„(5) Ustawa o ujawnieniu informacji w interesie publicznym z 2010 r. odnosi się do podmiotu świadczącego usługi z zakresu więziennictwa, tak jakby:

(a) taki podmiot był podmiotem sektora publicznego; oraz

(b) osoba zatrudniona przez taki podmiot była urzędnikiem publicznym; oraz

(c) dyrektor naczelny takiego podmiotu był dyrektorem naczelnym takiego podmiotu.”

Ustawa o materiałach wybuchowych z 1999 r.

1. Artykuły 275AA(6), „Ustawa o ochronie sygnalistów z 1994 r., Rozdział 5, Oddział 3”:

omija się, dodaje się:

„Ustawa o ujawnieniu informacji w interesie publicznym z 2010 r., dział 4, rozdział 1 w odniesieniu do działań odwetowych.”

Ustawa o stosunkach przemysłowych z 1999 r.

1. Artykuły 73(2)(f)(i), „Ustawa o ochronie sygnalistów z 1994 r.”:

omija się, dodaje się:

„Ustawa o ujawnieniu informacji w interesie publicznym z 2010 r.”.

Ustawa o prywatności informacji z 2009 r.

1. Załącznik 1, artykuł 4, nagłówek „Sygnaliści”

omija się, dodaje się

„Ujawnienie informacji w interesie publicznym.”

2. Załącznik 1, artykuł 4, nagłówek „Ustawa o ochronie sygnalistów z 1994 r.”

omija się, dodaje się

„Ustawa o ujawnieniu informacji w interesie publicznym z 2010 r.”

Ustawa o samorządzie lokalnym z 2009 r.

1. Artykuły 177 (13)b i 225(8), „Ustawa o ochronie sygnalistów z 1994 r.”:

pomija się, dodaje się:

„Ustawa o ujawnieniu informacji w interesie publicznym z 2010 r.”.

Ustawa o bezpieczeństwie i higienie pracy w górnictwie i wydobywaniu z 1999 r.

1. Artykuły 254A(6), „Ustawa o ochronie sygnalistów z 1994 r., Rozdział 5, Oddział 3”:

pomija się, dodaje się:

„Ustawa o ujawnieniu informacji w interesie publicznym z 2010 r., dział 4, rozdział 1 w odniesieniu do działań odwetowych.”

Ustawa o bezpieczeństwie i zdrowiu w górnictwie i górnictwie odkrywkowym z 1999 r.

1. Artykuły 254A(6), „Ustawa o ochronie sygnalistów z 1994 r., Rozdział 5, Oddział 3”:

pomija się, dodaje się:

„Ustawa o ujawnieniu informacji w interesie publicznym z 2010 r., dział 4, rozdział 1 w odniesieniu do działań odwetowych.”

Ustawa o ropie naftowej i gazie (produkcja i bezpieczeństwo) z 2004 r.

1. Artykuły 708C(6), „Ustawa o ochronie sygnalistów z 1994 r., Rozdział 5, Oddział 3”:

pomija się, dodaje się:

„Ustawa o ujawnieniu informacji w interesie publicznym z 2010 r., dział 4, rozdział 1 w odniesieniu do działań odwetowych.”

Ustawa o etyce w sektorze publicznym z 1994 r.

1. Załącznik, definicja pojęcia „niewłaściwa administracja”, „Ustawa o ochronie sygnalistów z 1994 r.”

pomija się, dodaje się:

„Ustawa o ujawnieniu informacji w interesie publicznym z 2010 r.”

Ustawa o służbie publicznej z 2008 r.

1. Dział 9

dodaje się

„Rozdział 6 Przepisy przejściowe dla ustawy o ujawnieniu informacji w interesie publicznym z 2010 r.

264. Zmiana przepisów przez ustawę o ujawnieniu informacji w interesie publicznym z 2010 r. nie ma wpływu na uprawnienia Gubernatora w Radzie.

„Zmiana rozporządzenia o służbie publicznej z 2008 r. przez ustawę o ujawnieniu publicznym z 2010 r. nie ma wpływu na prawo Gubernatora w Radzie do wprowadzania dalszych zmian przepisów lub uchylania ich.”

Ustawa o służbie publicznej z 2008 r.

1. Artykuł 10(2)(c), „Dokument ustawy o ochronie demaskatorów”

pomija się, dodaje się:

„Dokument ustawy o ujawnieniu informacji w interesie publicznym.”

2. Artykuł 10(3), definicja pojęcia „dokument ustawy o ochronie demaskatorów”, „Dokument ustawy o ochronie demaskatorów”

pomija się, dodaje się:

„Dokument ustawy o ujawnieniu informacji w interesie publicznym.”

3. Artykuł 10(3), definicja dokumentu ustawy o ujawnieniu informacji w interesie publicznym, ze zmianami, „Ustawa o ochronie sygnalistów z 1994 r.”

pomija się, dodaje się:

„Ustawa o ujawnieniu informacji w interesie publicznym z 2010 r.”

Ustawa o prawie do informacji z 2009 r.

1. Załącznik 3, artykuł 12(1), Ustawa o ochronie sygnalistów z 1994 r., artykuł 55(1)”

pomija się, dodaje się:

„Ustawa o ujawnieniu informacji w interesie publicznym z 2010 r., artykuł 65(1).”

Ustawa o transporcie (zanieczyszczenia morskie) z 1995 r.

1. Artykuł 128B, „Ustawa o ochronie sygnalistów z 1994 r.”

pomija się, dodaje się:

„Ustawa o ujawnieniu informacji w interesie publicznym z 2010 r.”

Ustawa o transporcie (bezpieczeństwo na morzu) z 1994 r.

1. Artykuł 202O, „Ustawa o ochronie sygnalistów z 1994 r.”

pomija się, dodaje się:

„Ustawa o ujawnieniu informacji w interesie publicznym z 2010 r.”

Ustawa o rehabilitacji i odszkodowaniu dla pracowników z 2003 r.

1. Artykuł 379(d), „Ustawa o ochronie sygnalistów z 1994 r.”

pomija się, dodaje się:

„Ustawa o ujawnieniu informacji w interesie publicznym z 2010 r.”

Załącznik 4 Definicje pojęć ustawowych

Artykuł 4

Działanie administracyjne

- a) oznacza dowolne działanie dotyczące sprawy administracyjnej, w tym na przykład:
 - i. decyzji i czynności; oraz
 - ii. niewydania decyzji lub niewykonania czynności, w tym nieprzekazania pisemnego oświadczenia o przyczynach wydania decyzji; oraz
 - iii. sformułowania propozycji lub zamiaru; oraz
 - iv. zalecenia, w tym na przykład zalecenia dla Ministra; oraz
 - v. działania podjętego z powodu zalecenia przekazanego Ministrowi; oraz
- b) nie obejmuje działań operacyjnych prowadzonych przez policjanta lub członka Komisji ds. Przepięstw i Wykroczeń.

uczelnia rolnicza oznacza szkołę rolniczą założoną na podstawie art. 36(1) Ustawy o uczelniach rolniczych z 2005 r.

raport roczny wydziału oznacza raport roczny wydziału, który musi być przygotowany i przedłożony w Zgromadzeniu Ustawodawczym na podstawie Ustawy o odpowiedzialności finansowej z 2009 r.

dyrektor naczelny podmiotu sektora publicznego, patrz: art.8.

prezes sądu oznacza urzędnika sądowego, który jest traktowany na podstawie niniejszej ustawy jako prezes sądu lub trybunału.

komisja śledcza oznacza komisję śledczą działającą na podstawie Ustawy o komisjach śledczych z 1950 r. i obejmuje śledztwo prowadzone przez komisję na podstawie art. 4(2) niniejszej ustawy.

podmiot gospodarczy, patrz: Ustawa o samorządzie lokalnym i ustawa o mieście Brisbane z 2010 r.

szkoda oznacza:

- a) obrażenia ciała lub zagrożenie bezpieczeństwa; oraz
- b) zniszczenie mienia lub stratę; oraz
- c) zastraszanie lub nękanie, oraz
- d) dyskryminację, niekorzystne położenie lub niekorzystne traktowanie w odniesieniu do kariery zawodowej, zawodu, zatrudnienia, handlu lub działalności gospodarczej; oraz
- e) stratę finansową; oraz
- f) narażenie dobrego imienia, w tym na przykład reputacji osobistej, zawodowej lub biznesowej.

niepełnosprawność, patrz: Ustawa o usługach dla osób niepełnosprawnych z 2006 r.

pracownik podmiotu oznacza osobę zatrudnioną przez podmiot na umowę o pracę.

środowisko, patrz: Ustawa o ochronie środowiska z 1994 r.

spółka skarbu państwa oznacza:

- a) spółkę skarbu państwa i opisany podmiot zależny spółki skarbu państwa na podstawie Ustawy o spółkach skarbu państwa z 1993 r.; oraz
- b) nie obejmuje spółki skarbu państwa lub opisany podmiot zależny spółki skarbu państwa, który jest podmiotem zgłoszonym na podstawie Ustawy o inwestycjach w infrastrukturę (restrukturyzacja i zbycie majątku) z 2009 r. w odniesieniu do tych części działalności, majątku i zobowiązań podmiotu, które są zbywane na podstawie ogłoszonego projektu przygotowanego w oparciu o tę ustawę.

badać oznacza przeprowadzać dowód.

urzędnik sądowy oznacza sekretarza lub zastępcę sekretarza pracującego w sądzie lub trybunale i wykonującego powierzone zadania sądowe.

niewłaściwa administracja oznacza działanie administracyjne, które:

- a) zostało podjęte niezgodnie z prawem; lub
- b) było nieuzasadnione, niesprawiedliwe, uciążliwe lub dyskryminujące; lub
- c) było zgodne z prawem lub ustawą lub praktyką, która jest lub może być niezasadna, niesprawiedliwa, uciążliwa lub dyskryminująca w określonych okolicznościach; lub
- d) zostało:
 - i. wykorzystane w niewłaściwym celu; lub
 - ii. wykonane w oparciu o niewłaściwe podstawy prawne; lub
 - iii. wykonane w odniesieniu do niewłaściwych okoliczności; lub
- e) było działaniem, dla którego należało podać przyczyny takiego podjęcia, ale ich nie podano; lub
- f) było w całości lub w części oparte na błędzie prawnym lub błędnym fakcie; lub
- g) było złe.

wykroczenie służbowe, patrz: Ustawa o przestępstwach i wykroczeniach z 2001 r.

urząd nadzoru, patrz: art. 58.

podmiot właściwy, patrz: art. 5.

właściwy urzędnik sądu lub trybunału oznacza:

- a) w Sądzie Najwyższym, Sądzie Rejonowym lub Sądzie ds. Nieletnich powołanym przez sędziego – sekretarza sądu lub trybunału; lub
- b) w Sądzie Magistrałkim lub Sądzie ds. Nieletnich powołanym przez inną osobę niż sędziego – urzędnika sądowego; lub
- c) w innym sądzie lub trybunale – urzędnika administracji pracującego w biurze administracyjnym przy sądzie lub trybunale.

fundusze publiczne oznaczają fundusze dostępne lub kontrolowane przez podmiot sektora publicznego, w tym na przykład środki publiczne w znaczeniu określonym w Ustawie o odpowiedzialności finansowej z 2009 r.

zdrowie lub bezpieczeństwo publiczne oznacza zdrowie lub bezpieczeństwo osób:

- a) pozostające pod zgodną z prawem opieką lub kontrolą; lub

Przykłady dla lit. (a):

1. uczniowie pozostający pod kontrolą nauczyciela,
2. pacjenci pozostający pod opieką lub kontrolą lekarza, pielęgniarki lub innego pracownika służby zdrowia,
3. więźniowie pozostający pod opieką lub kontrolą pracownika służby więziennej.

- b) korzystających z obiektów użyteczności publicznej lub usług świadczonych przez sektor publiczny lub prywatny; lub
- c) przebywających na stanowiskach pracy.

ujawnienie informacji w interesie publicznym, patrz: art.11.

urzędnik publiczny, patrz: art. 7.

podmiot sektora publicznego, patrz: art. 6.

Komisja ds. Służb Publicznych oznacza Komisję ds. Służb Publicznych założoną na podstawie art. 43 Ustawy o służbach publicznych z 2008 r.

odpowiedni dział, w przypadku biura administracyjnego przy sądzie lub trybunale, oznacza dział, który podlega ustawie, na podstawie której ustanowiono sąd lub trybunał.

szkoda, patrz: art. 40.

rada szkolna oznacza radę szkolną założoną dla szkoły państwowej na podstawie art. 79 Ustawy o szkolnictwie (przepisy ogólne) z 2006 r.

Minister będący udziałowcem spółki skarbu państwa, patrz: art. 78 Ustawy o spółkach skarbu państwa z 1993 r.

uczelnia państwowa, patrz: Ustawa o szkolnictwie (przepisy ogólne) z 2006 r.

uczelnia państwowa TAFE, patrz: Ustawa o szkolnictwie zawodowym, szkoleniach i zatrudnieniu z 2000 r.

uczelnia TAFE, patrz: Ustawa o szkolnictwie zawodowym, szkoleniach i zatrudnieniu z 2000 r.

trybunał oznacza:

- a) Trybunał ds. Cywilnych i Administracyjnych stanu Queensland lub inny trybunał ustanowiony przez osobę zajmującą się sadownictwem; lub

- b) podmiot lub osobę, która jest uprawniona na podstawie ustawy do rozpatrywania odwołań pracowników od decyzji o rozwiązaniu stosunku pracy, wszczęcia postępowania dyscyplinarnego lub innego niesprawiedliwego traktowania; lub
- c) komisję śledczą.

uniwersytet oznacza uczelnię wyższą założoną lub uznaną za uniwersytet na podstawie ustawy.

college uniwersytecki oznacza uczelnię wyższą założoną lub uznaną za college uniwersytecki na podstawie ustawy.